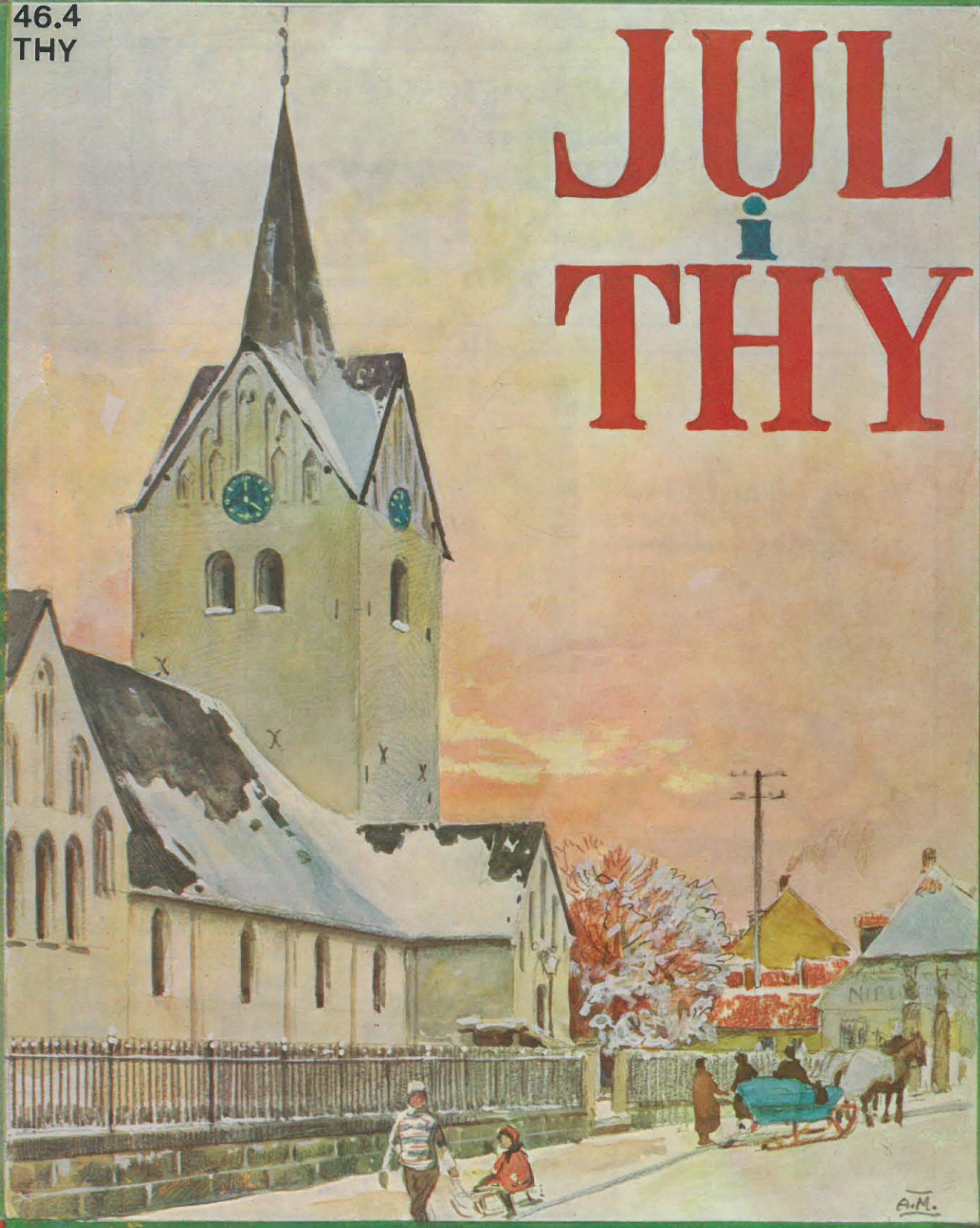


46.4  
THY

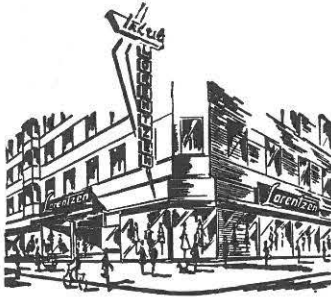
# JUL i THY



55. årgang

1985

55. årgang



AMTETS STØRSTE  
specialmagasin  
i dametøj

Thisted  
Tlf. (07) 92 28 33



Vi ses i Thisted  
og mødes i →



Telf. (07) 92 24 33



Vi arrangerer  
alle former  
for fester,  
møder og  
ophold ...

Barnedåb  
Konfirmation  
Bryllup  
Kobberbryllup  
Sølvbryllup  
Guldbrylup  
Fødselsdagfester  
Jubilæumsfester  
Diner transportable

Julefrokost  
Firmafester  
Kurser  
Konferencer  
Foreningsmøder  
Busselskaber  
Udstillinger  
Bride turneringer  
Sommerferie

Efterårsferie  
Juleophold  
Påskeophold  
Nyårsarrangement  
Mortens Aften  
Svendegilder  
Sct. Hansfest  
Plads til 400 pers.

**HOTEL LIMFJORDEN**  
VELKOMMEN PÅ  
**HOTEL  
LIMFJORDEN**  
*Thy's nye  
samlingssted!*  
HOTEL • RESTAURANT • KURSUSCENTER  
  
**HOTEL LIMFJORDEN**  
Oddenavej 30 - 7700 Thisted - Tlf. 07-92 40 11

Bestil  
julefrokosten  
i god tid!



Vi tilbyder julefrokost  
ALLE FREDAGE - LØRDAGE  
INDTIL 21/12.



LEVENDE  
MUSIK  
FREDAG OG  
LØRDAG

Reserver julefrokosten nu!  
- så er De sikker på en god oplevelse!

# JUL I THY

1985

55. ÅRGANG



UDGIVET AF ERIK A. LAURIDSEN OG JØRGEN MILTERSEN, THISTED

---

Forhandles uden for Thy, Han Herred og Mors af  
Danske boghandleres Kommissionsanstalt, Siljengade 6-8, 2300 København S.



# JUL I THY

55. ÅRGANG

Redigeret af Jørgen Miltersen

## *Indholdsfortegnelse*

<i>J. P. Jacobsens blomster kan aldrig visne</i> Af Mette Fastrup .....	3
<i>Julekort for 70 år siden</i> Ved Olaf Nørgaard .....	9
<i>Portrætter af to bedstemødre i Thisted</i> Af Arne Ringgaard Pedersen .....	14
<i>Teglværksarbejder som 5-årig</i> Uddrag af Chresten Bojesens erindringer ved Jørgen Miltersen .....	21
<i>Hun havde vildskab og kraft i sig</i> Mette Fastrup mindes Kirsten Kjær .....	27
<i>Mødte sin skæbne på vej til Amerika</i> Af Agnes Andersen Juhl .....	31
<i>Fra det gamle album</i> .....	33
<i>Året der svandt</i> .....	57
<i>Annoncer</i> .....	70

Forsidemotiv:  
Thisted Kirke efter akvarel af Axel Mathiesen

Tegning  
Side 26: Robert Kjeldsen

ISBN 87 85131 14 8

Fotos:  
Side 5, 6, 7: Jørgen Miltersen  
Side 27, 28, 29, 30, 58, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 69: Tage Jensen

Eftertryk uden aftale ikke tilladt

---

Thisted Bogtrykkeri



# J. P. Jacobsens blomster kan aldrig visne

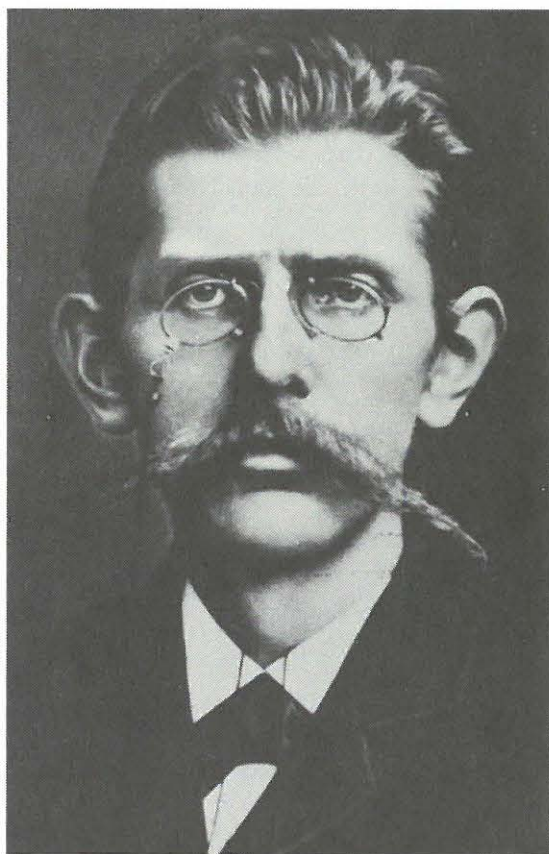
*Mindedagen i foråret inspirerede Mette Fastrup til denne artikel.*

Tøvende og usigelig varsomt nærmer man sig mindet om den sarte digter J. P. Jacobsen, der døde i sin fødeby Thisted for hundrede år siden. Selv var han så varsom og omhyggelig. Ikke et tilfældigt ord har han efterladt sig. Hver vending i den koncentrerede produktion blev betragtet og vendt, som han betragtede de tusinder af blomster, der er at plukke i hans beskrivelser.

Selv taler han så stærkt, så stille, så indtrængende, at man må stødes over at finde knuste flasker så altfor nær hans grav på Thisted gamle kirkegård. Man farer sammen ved lyden, selv om der er gået dage, siden de profane grønne flasker gik i skår. For den sarte digter må ikke forstyrres. Smedejernsgitteret omkring hans og forældrenes grave formår dog ikke at holde nutidens lyde ude fra den lille plet med de to høje sten. Et diskret stykke sejlgarn fornedet på lågen holder den fast i gitteret, så der indenfor kun kommer de, der har ærinde. Det vil sige de, der sørger for, at dette gravsted som det eneste på kirkegården har et anstrøg af liv.

\*

Thistedes lille havn er blevet motoriseret siden J. P. Jacobsens dage. Da var det sejlbåde, der lå



J. P. Jacobsen, født 7. april 1847, død 30. april 1885.

langs kajen. Ingen støj fulgte i deres kølvand, kun fartens og arbejdets naturlige lyde. Bilerne på torvet ved det gamle rådhus. Bilerne ved havnen. I alt dette er de menneskelige stemmelyde blevet borte. Og dog. Her i det første forår lyder en lys lille røst fra bænkene ved den hvide kirkemur:

— *Mor, kan du mærke, at solen varmer!*

Det hænder, der ligger blomster på digterens grav, fornylig en stor buket røde roser. Hvem er mon kommet til den erkendelse, at »der burde have været roser«, når digteren selv har følt, at »der rinder sorg, rinder harm af roser røde?« Han elskede roser. Utallige steder i produktionen åbenbarer de deres skønhed, i alle nuancer, som knopper, som vidt udsprungne, som faldende blade.

Enkelte blade af den store buket ligger nu visne og grå på stien udenfor digterens gitter tæt ved de grønne flaskeskår: »Der rinder sorg, rinder harm«. Ellers er graven fejlet og prydet, gruset revet. Der er nylig plantet stedmoderblomster, som drejer sig for at spejle solen. Digteren fortalte engang om den skønne skuespillerinde med »disse øjne, hvis mørke har en blødhed i dets glans som stedmoderurtens dunkle blad i blomsten«.

\*

Den grønne plæne omkring graven er toppet af regnormenes tusinder af småbitte vulkaner, og græsset grønnens »under tusindfrydens purpur-randede stjerner«.

Sådan har det også været i den april, digteren fødtes, og i den april, han døde kun 38 år gammel. Den sidste dag lænede han sin pande mod moderens for at finde lindring for sin feberhede dødssmerte. Så trak han sig tilbage, ville skåne moderen for den trættende stilling. Han skånedes ikke sig selv i disse timer heller.

J. P. Jacobsen var en kendt digter, da han døde, havde fuldendt det digterværk, som nok var blevet et andet, hvis ikke sygdommen tidligt havde meldt sig som en uafrystelig sekundant.

Når J. P. Jacobsen skriver om blomster, de vilde som de mere plejede, så gør han det med en blanding af botanikerens pedanteri og naturelske-

rens sværmeri for dufte og farvernes dejlighed. Han maler så præcist med sin pen, at hans blomster næppe nogen sinde vil visne. Det gøres anderledes end der tales og skrives i disse de knuste flaskers dage. Vi haster forbi og ser, at græsset bliver grønt. Hans græs »bredte sin grønne kappe ud så bredt og så vidt, og så mange pyntelige urter de satte sig derpå, hyacinter med blomster som stjerner og blomster som perler, tusindfryd i tusindvis, entianer og anemoner og løvetand og hundred blomster flere«.

Hvor fristende at brede hans eget blomster-tæppe netop i mindedagene for hans død, den vanskelige død.

\*

Barndomsbyen er ikke for flink til at stave hans navn rigtigt. Mange kender vel strofen »Det bødes der for i lange år, som kun var en stakket glæde« eller det sidst nedskrevne manende motto: »Lys over landet, det er det, vi vil«. Selv i hjembyen vil mange vedkende sig, at de nok har hørt ordene, men aner næppe, at ordene blev skrevet af Thistedes digter, han, der har sin plads, sin gade, sit hus i den lille købstad. Men hvem var han egentlig? Var han borgmester eller hvad? Sådan spørges der.

Denne uvidenhed omkring sit navn må J. P. Jacobsen dele med så mange andre »store sønner«. Digtervennen, den mere stortalende nordmand Alexander Kielland, som J. P. Jacobsen i sin københavner-tid var husven hos, huskes ikke for godt i hjembyen Stavanger. Som gæst kom jeg dertil en sommerdag for et par år siden, så digterens statue på torvet, så den druknede ruin af boreplatformen »Alexander Kielland«, som lå med sine døde støtteben i vandkorpen i en fjordarm tæt inde ved byen. Gæsten gik til en boghandel for at få noget skriftligt med hjem fra byens digters hånd. Ekspeditricen beklagede, at den forfatter havde hun aldrig hørt noget om, men hun ville da gerne slå op i et katalog. Jo, der stod en Kielland, men han hed kun Alex. Pigen lod sig ikke overbevise om, at det lille punktum var et forkortelsestegn.



Helt på eget initiativ besteg hun en stige for om muligt at finde noget af Alex. Kielland. Hun fandt det ikke.

\*

Nogle uger efter en aften i Thy. Værtinden kom ved kaffebordet med den oplysning, at hun nu endelig havde fået læst noget af denne Jens Peter Jacobsen, et stykke, der hed Fru Fønss. Det var der nu ikke meget ved. Underligt, at den Jacobsen er blevet så berømt, sagde hun og sendte æblekagen rundt.

Fru Fønss. Kagegaflen gik i stå i flødeskum og rasp, og følelserne var tilbage i barndommens klasseværelse. Det var så vanskeligt med den Fru Fønss, for det var umuligt at tøjle bevægelsen, når man ved gennemgangen i timen nåede til Fru Fønss' afskedsbrev til børnene.

Græde måtte man ikke dengang. Og vel heller ikke nu.

Lykkelig den, der er skånet så blidt af skæbnen, at en Fru Fønss ikke er i stand til at bevæge.

Springet fra kaffebordet med æblekagen til refugiet Ørslevkloster er ikke overvældende, hverken i tid eller afstand. Et par uger, lidt land og lidt fjord.

Den tyske litteratur-professor ville gerne hilse på den nys ankomne. Han havde nemlig hørt, at gæsten kom fra J. P. Jacobsens Thisted.

Og så blev gæsten præsenteret som noget spændende og værdifuldt, ikke på grund af eget værd, men udelukkende på grund af by-fællesskabet med digteren, som den tyske professor kunne næsten udenad. Han havde skrevet lange afhandlinger om J. P. Jacobsen, sad netop midt i arbejdet. Og gæsten var tilmed medlem af J. P. Jacobsen-Selskabet. Det medlemsskab kastede glans over en aften med ærbødig talen om den afdøde digter og med lange, lange citater på dansk — med tysk accent. Professoren havde



I dette hus i Thisted blev J. P. Jacobsen født 7. april 1847.

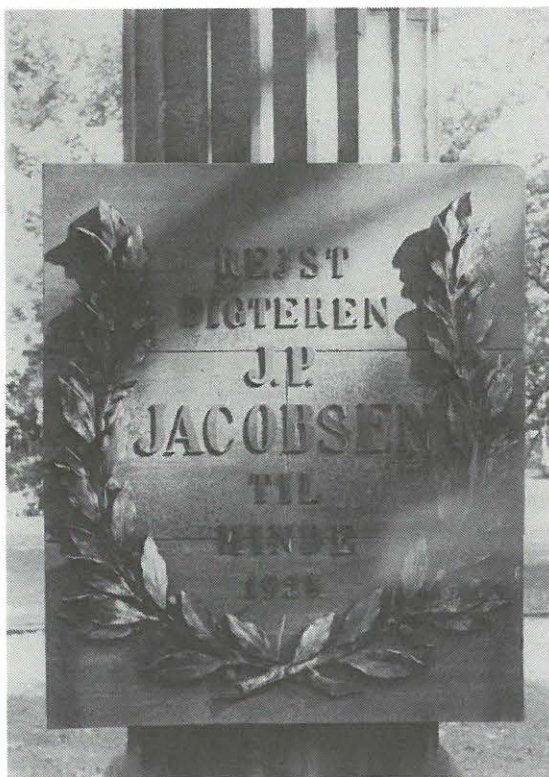


nemlig lært sig dansk for at kunne læse J. P. Jacobsen på hans eget sprog. Det blev de jacobsenske talemåders aften.

Bernhard Glienke fra Kiel, for ham var det, får nu smukke ord for sin bog »Jens Peter Jacobsens lyrische Dichtung«, udgivet for ti år siden. Dette værk nævnes med hæder i den kompakte bog »J. P. Jacobsens spor«, der netop er udgivet af J. P. Jacobsens-Selskabet i Thisted.

\*

De mange forskere, der ud over den halve verden har beskæftiget sig med J. P. Jacobsen, har i mange tilfælde helliget sig sammenligninger. Men samtidig slås det fast, at J. P. Jacobsen næppe ligner nogen anden digter. Om det er det fremmedartede, det sarte, der drager de mere robuste temperamenter, må stå hen i det uvisse. Mest sandsynligt er det nok det eviggyldige knæfald for skæbnens uafvendelighed.



I Christiansgave blev i 1925 rejst en mindesøjle for digteren J. P. Jacobsen.

Men brugt bliver han, den stille digter med de tynde håndled og det trætte, tænksomme ansigt. Bare to linier fra hans pen kan blive indgangen til en livslang hengivenhed. For den purunge journalistelev blev det liniere: »For alle gode tanker de kan slet ikke dø, før endnu bedre tanker er spiret af deres frø«. Afsenderen var en kronisk syg dame, sengeliggende og ensom, der ville glæde den unge. Det blev en glæde, som deltes, mens den syge endnu kunne sprede sine gode tanker. Og tankerne fulgte den, der fik lov at leve, ligesom Mogens, Marie Grubbe, Fru Fønss og alle de andre kom med i følget.

\*

138 år er gået siden digteren blev født i det lave, krumme hus ved den plads, der nu bærer hans navn. Mindepladen på gavlen smuldrer lidt, men der hæges om huset.

I plantagen Christiansgave står J. P. Jacobsens mindesøjle som en manende pegefinger i den plæne, hvor en mand med rød overtræksdragt og larmende plæneklipper er ved at gøre klar til mindedagen den 30. april. Mod en af skovens befærdede gange vender mindesøjlels relief af en knælende dreng, der med sine hule hænder skærmer en spæd flamme. Forsiden med J. P. Jacobsens navn vender ind mod et buskads og kan kun ses fra Friluftsteaterets scene. Vel at mærke, hvis man vender ryggen til publikum.

Det må her i mindeåret spørges, om ikke gangsystemet kunne få en lille sløjfe, så vandreren ville have mulighed for at nå hele vejen rundt. Det navn er dog ikke helt ubetydeligt.

\*

Nede ved havnen, hvor J. P. Jacobsen voksede op og siden døde sin vanskelige død, har hjembyen bevaret en lille poetisk niche, lysthuset, hvor digteren hvilede i sin hængekøje, og hvor han ifølge overleveringen skrev, når kræfterne tillod det.

Der er lukket til lysthuset. Men man kan kigge ind. Vinterens brune bøgeblade er føjet sammen på cementgulvet, væggene bærer spor af årstider-



nes gnaven. Den lille trekantede have står med blanke krokus, gule og blå. Vintergækkerne er ved at falde, buskene har store knopper, og den

diminutive plæne er grøn. Og her kan man så sidde på den enlige bænk et par skridt fra den trafikerede strandvej og vende strofer som:



Det hænder, der ligger røde roser på digterens grav.



»Sommer var det; midt på dagen; i et hjørne af hegnet«. Man sidder med ryggen til en gul mur med små ruder sirligt lukket op for udluftning af havnens offentlige toiletter og baderum.

I fordums dage var lysthuset en del af digterens hjem. I dag er der et halvtomt værksted med store olierede motorer bag lysthusets bagvæg.

Intet kan være, som det var. Og et svagt minde er bedre end intet.

\*

De hundrede år synes for den unge en uendelighed, og dog lader det sig gøre, næsten føleligt, at række den døde digter hånden. Med sine 38 år skulle han have været på livets højde, da den lille Bertha Bunck sammen med sin far, kunstrederen, gik på visit hos den syge i hans hjem ved havnen. Svækket og døende var han. Bertha Bunck, der kom til at hedde Bjerregaard, døde i efteråret 1982 kun fire måneder før, hun ville være fyldt 100 år. Hendes hukommelse rakte tilbage til sygebesøgene hos J. P. Jacobsen, skønt hun ved hans død kun var mellem to og tre år.

Moderen havde syet en hvid overtræksdragt til sin lille pige for at beskytte hende mod smitten. Dragten blev kun brugt ved disse specielle lejligheder. Bertha Bjerregaard fortalte højt op i årene om digterens svage stemme og hans tynde, klamme hånd. Hvad der blev talt om i sygeværrelset, huskede hun ikke, men hun erindrede et varmt venskab mellem de to mænd, der var skolekammerater.

Når Bertha Bunck kom hjem efter sine besøg hos den brystsyge digter, blev hun modtaget af sin ængstelige mor, der straks gik i gang med en rengøring af barnet. Først blev hun trukket af den hvide dragt, så fik hun børstet tænder, og så blev hænderne skuret og skrubbet.

Det kan undre, at der blev gjort så stor ståhej af, at den lille pige skulle med på sygebesøg. Men

måske har forældrene følt, at barnet ligesom blomsterne glædede den dødsmerkede mand.

\*

Der er blevet berettet, at tyske soldater under besættelsen fandt vej til J. P. Jacobsens mindestue på Thisted Museum. En lille kunstens tråd slyngede sig også i de fem mørke år over landegrænser.

Mindestuen og dens omgivelser i den smukke gule museumsbygning gøres rede til digterens ære. Selv sidder han alvorlig og vemodig som gipsafstøbning og tager imod ved døren. Derinde i den solbeskinnede stue bag hans ryg er en velplejet og fortællende samling af de ting, han omgav sig med. Der er borde, reoler, lamper, den røde chaiselong med skrivepulten. Der er gaverne fra beundrende damer, der er hans egne bøger og bøger fra digtervennerne. Manuskripter, breve og små hilsener. Der er sære snurrepiberier og en ræddelig opsats til visitkort.

Stuen har fået nye hvide gardiner, der er blevet flyttet om, og en pietetsfuld forårsrengøring er ført til ende. Her er hyggeligt. Her kunne en digter godt flytte ind.

Omtrent samme stemning har vel kunnet fornemmes i hjemmet ved havnen, når J. P. Jacobsen meldte sin ankomst. Der blev gjort rede til ham. Der var bare den skygge over de moderlige forberedelser, at sønnen oftest kom hjem for at blive plejet, og endelig for at dø.

Så viseligt formede hjembyen det for ham, at han fik sin mindestue med udsigt direkte til sin grav.

Heroppe fra de små vinduer ser man ikke glasskårene og de visne rosenblade. Kun de friske blomster på digterens grav.

Og udenfor breder græsset sin »grønne kappe så bredt og så vidt«.

*Mette Fastrup*



# Julekort for 70 år siden

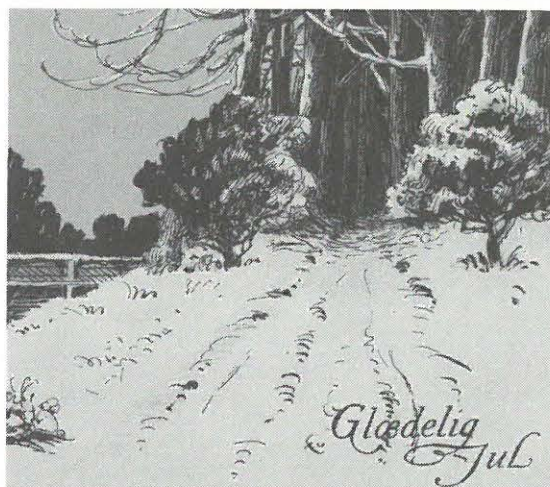
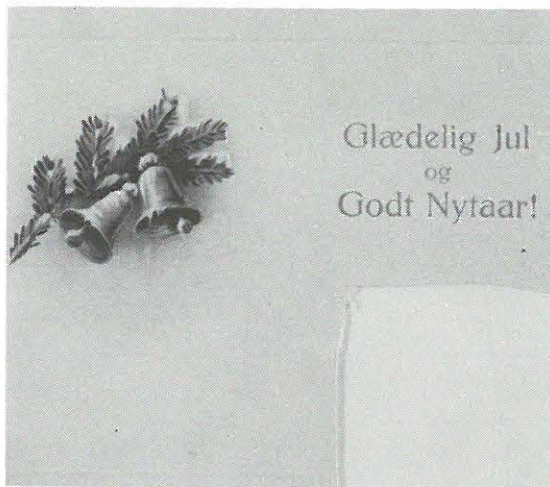
*Af Olaf Nørgaard*

At skrive julekort til slægt og venner, også dem, man ellers ikke skriver til, er en skik, der er begyndt for omtrent 100 år siden. Den begyndte blandt de mere velhavende i byerne, men den brede sig hurtigt ud over landet og til alle kredse i befolkningen.

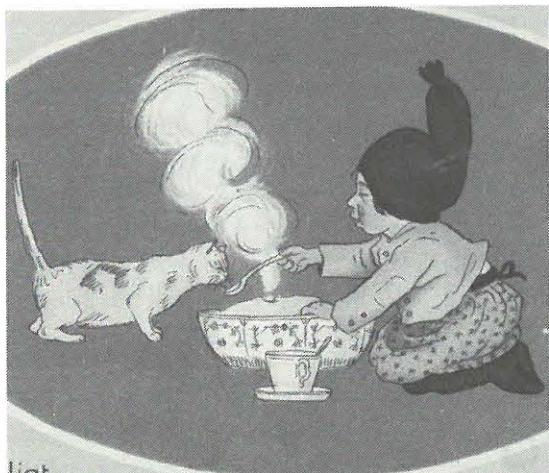
De her afbildede julekort er skrevet til min bedstefader, gårdmand, tømrer og spillemand

Jens Ettrup i Øster Helligsø. De er modtaget i julen i årene 1913 – 1917. De kan altså godt være trykt lidt før, men ikke senere. I reproduktionen er nogle af kortene beskåret. Det er kort, hvor hjørnet med frimærke og julemærke for mange år siden er klippet af.

Vi vil se, hvad disse kort kan fortælle om julehilsener og juleønsker dengang og nu.







ligt

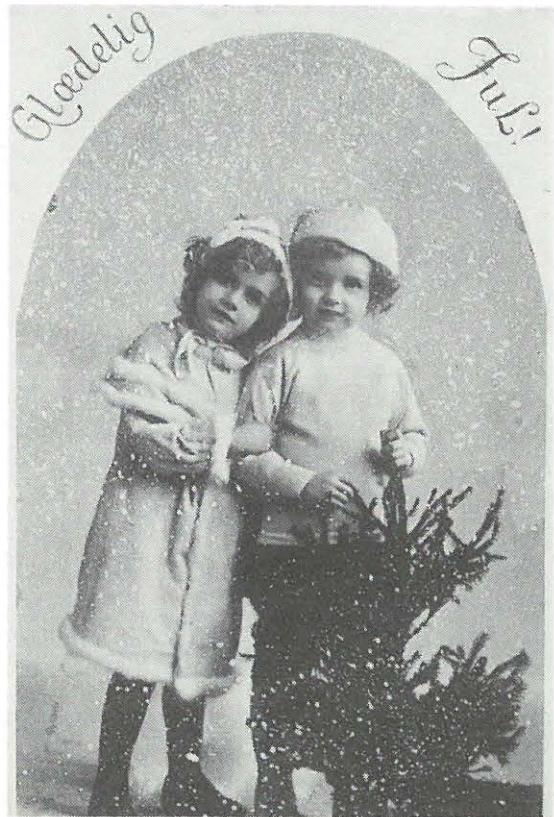
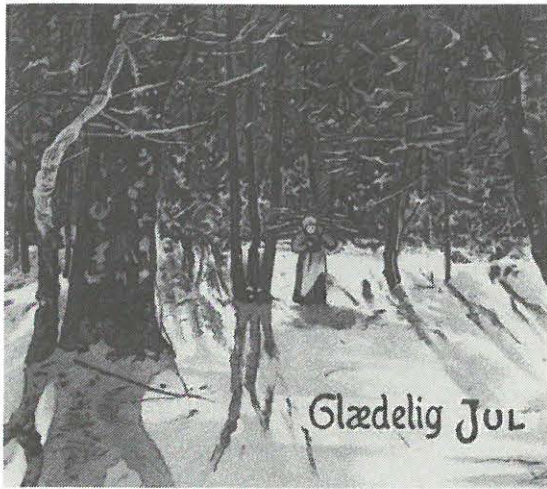


*Glædelig Jul*

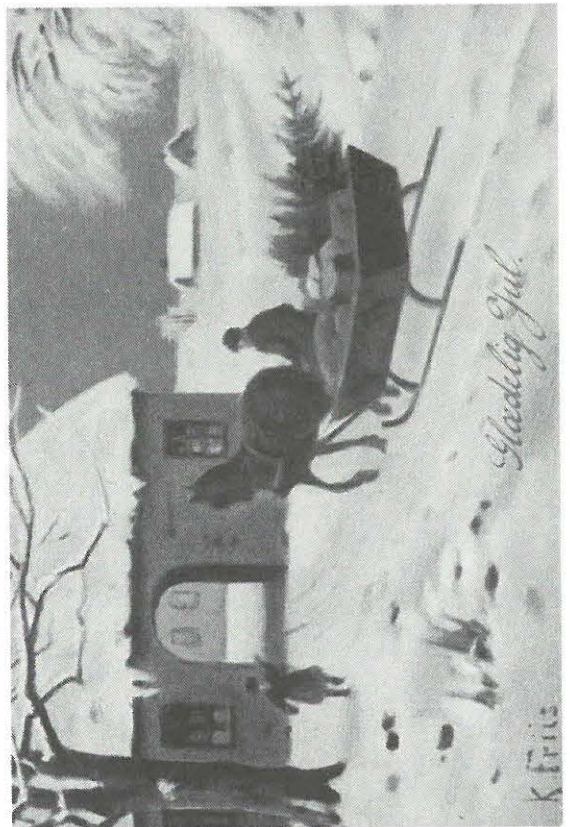
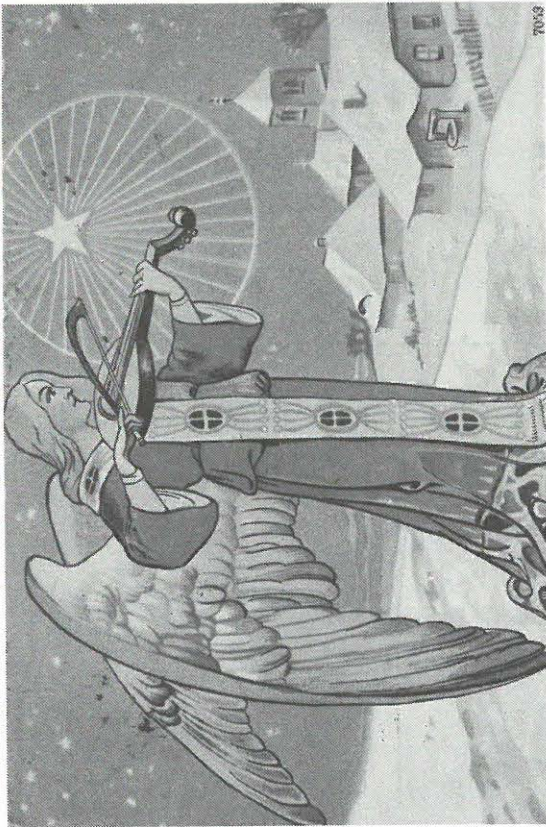
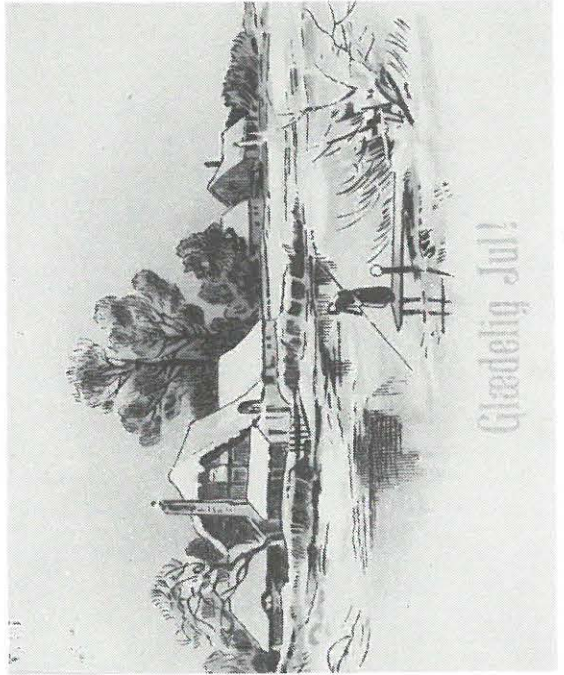
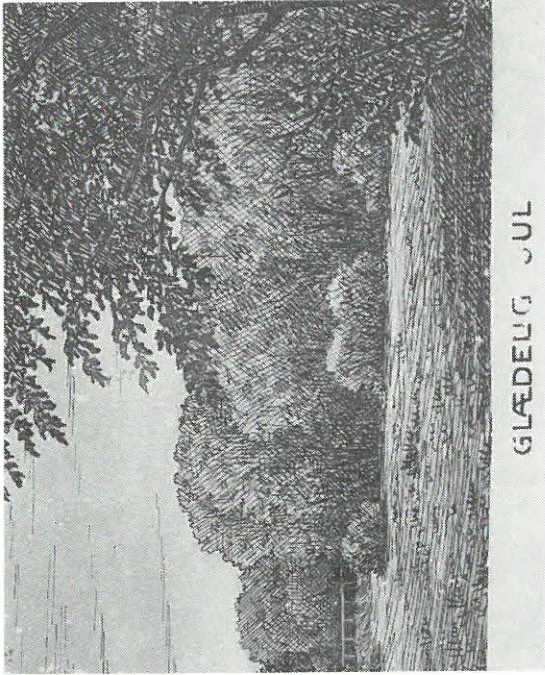


*Glædelig Jul.*











Det hyppigste motiv på de gamle kort er det, snedækkede landskab. En hvid jul har vel dengang været lige så sjælden, som den er nu. Alligevel har man ment, at en »rigtig« jul måtte være en jul med sne. I det hvide julelandskab ser vi bedstefar og bedstemor på vej til kirke, vi ser vinterklædte børn med pakker og juletræer, børn, der ringer julen ind, far, der kommer hjem i kane med julepakker og juletræ, og endelig ræven på vej til en ensom hytte, vel for at hente sig en julegås.

En dukkelignende pige er i færd med at pynte sit juletræ, hvorunder gaverne er anbragt, nissefar og nissemor får sig en sludder på vejen hjem fra juleindkøb, og nissepigen tilbyder sin ven, katten, en skefuld af den varme risengrød.

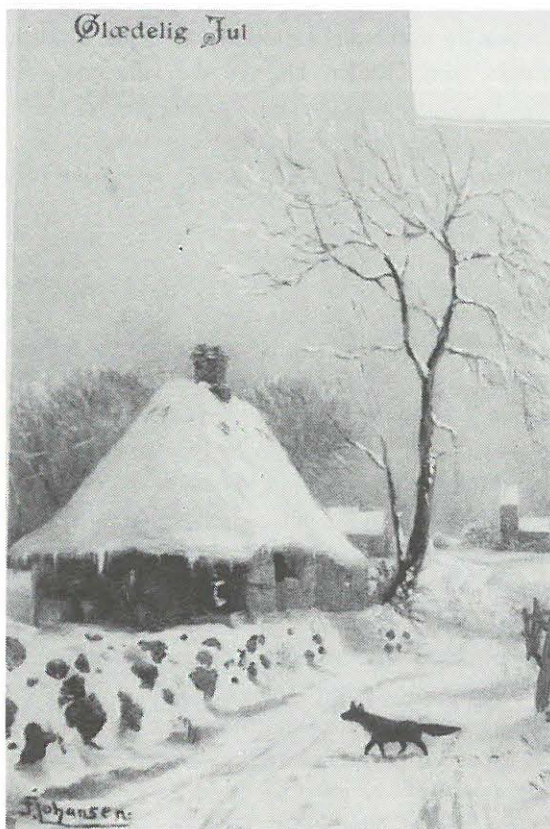
De fleste af disse billeder kan vi nikke genkendende til. Det er altsammen noget, vi kender fra nutidens julekort. Der er dog på mange af kortene enkeltheder, som røber, at de er fra en

anden tid. Børnenes og de voksnes påklædning er ikke helt som den er nu. Det samme gælder juletræet, pynten derpå og pakkerne omkring foden. Heller ikke julens mest trofaste gæster, nisserne ser ud som de gør på nutidens kort. De bærer den røde hue, men den øvrige påklædning er anderledes, mere gammeldags.

Det er tydeligt, at julekortene er ændret fra 1913 – 1917 til nu, men det er lige så tydeligt, at det meste er uforandret. De skete ændringer er i virkeligheden ubetydelige, og de kan opfattes som en nødvendig følge af de skiftende moder og det stærkt ændrede hverdagsliv. Som de gamle kort var i datidens klædedragt og talte datidens sprog, således er de nye kort i nutidens. Fælles for de gamle og de nye kort er den hilsen og de ønsker, som kortene bringer til slægt og venner.

Her er noget, som de forløbne 70 år ikke har kunnet ændre.

*Olaf Nørgaard*





# Og milde kvinder — hvor har de magt!

*Portrætter af to bedstemødre i 30'ernes Thisted.*

*Af Arne Ringgaard Pedersen, Rødovre*

Jeg tænker ofte med stor glæde tilbage på mine to bedstemødre, som under min opvækst i Thisted i årene før 2. verdenskrig betød så meget for mig.

Som min farmors - Bedstes - eneste barnebarn vest for Valby bakke og min mormors eneste på denne side af Atlanten er det indlysende, at jeg havde en stor plads i deres hjerter. En kærlighedserklæring — i form af mit forsøg på at portrættere disse to dejlige kvinder — nu mange år efter føler jeg derfor naturlig. Samtidig opnår jeg uden tvivl at tegne nogle mere generelle træk af denne generation af håndværkerhusmødre i Thisted.

## Min mormor

Min mormors forældre boede i Vestergade 56 — med murer Krogager og bager Berthelsen som naboer på hver sin side. I baghuset havde morfar et snedkerværksted, men i forhuset var det mormor, som havde styr på tingene.

Planlægning er et begreb som i 80'erne er »meget oppe i tiden«. Min mormor kunne planlægningens kunst dengang. Allerede i september bestemte hun sig for, hvilke håndarbejder der skulle sættes i gang — af hende selv og hendes 4

døtre — med henblik på julepakken til Amerika, hvor en søn med familie boede. En »stående ordre« fra min onkel i staterne var et par hækledede sutsko med filtsåler. De nye sko ville netop nå frem til afløsning af det nu opslidte par fra sidste jul. Pakken skulle — for at nå rettidig frem — sendes i begyndelsen af november, og det blev den.

\*

Efterladte breve viser, at min mormor, når julen var rykket nærmere, med stor virtuositet uddelegerede, hvad der skulle gives af gaver — af hvem og til hvem. Morsomt er det således nu 50 år efter at se, hvorledes mine mostre fik pålæg om, hvad jeg skulle have af dem i julegave.

I pagt med tiden blev drengenes matrostøj i 30'erne afløst af flyveruniformer. Min mormor havde — straks da denne nyskabelse kom på markedet — besluttet, at jeg skulle have en sådan habit. Hun aftalte med 1. manden i Engelsk Beklædnings Magasin, Clemmensen, at hun kunne sende mig ned i forretningen, angiveligt for at en dreng på min størrelse skulle overraskes til jul.

Jeg anede ikke uråd. Først da jeg juleaften



pakkede flyveruniformen ud, gik sagens rette sammenhæng op for mig. Jeg var det år særlig flot ved håndværkerforeningens juletræ, og en søndag formiddag midt i januar, fik mormor lokket min morfar i stadstøjet, så hun kunne drage med os ned i Storegade til fotograf Gram for at få os forevigt.

\*

I en periode havde min mormor 3 ugifte døtre på Sjælland. Fra dem modtog hun regelmæssigt pakker med vasketøj – og så blev der fyret op under gruekedlen. Mange gange har jeg fulgt hende over i Kresten Koldsgade, hvor gartner Lunde udlejede øverste stokværk på Teknisk Skole som tørreloft.

Returpakken til Sjælland med det rene tøj indeholdt ofte en sandkage eller andet bagværk og altid et langt brev med instrukser om fødselsdage i familien og om andre praktiske ting – samt de vigtigste lokale nyheder. Min mormor var en god brevsriver.

Hendes formiddag var naturligvis helliget huset – og der blev gået grundigt til værks. Men om eftermiddagen, når opvasken efter den varme mad var til side, indtog hun sin plads ved gadespejlet, og så kom der gang i håndarbejdet. Til mig blev det således til mange sweaters. Men også fine ting i håndarbejde blev frembragt.

Min ene moster, som dengang var bestyrerinde i Schouforretningen i Vestergade lige over for rådhuset, sad i en årrække i TIK's festudvalg, som forestod klubbens basarer. De løb af stablen hvert andet år, og det var vigtigt med mange håndarbejder til bortlodning. Det var en prestigesag for min mormor at have syet en dug eller korsstingspude, som kunne blive placeret så tæt inden for indgangen til »Aalborg«s store sal som muligt.

\*

Min mormor var først og fremmest et hjemmemenneske. Hun nød at høre radio – dengang en ny foretelse. Til hørespil var hun en ivrig lytter,



Snedkermester O. P. Christensen med sin familie foran Vestergade 56, som var familiens hjem fra 1900 – 1938. Børnene er fra venstre Arne Ringgard Pedersens mor, Helga (1904 – 52), Ingrid (1901 – 78), Anna Margrethe (f. 1899), Emil (1895 – 1929), Ellen (1897 - 1982) og Viggo (1896 – 1956). Billedet er taget ca. 1909.



og hendes favorit var Tavs Neiiendam. Hans stemme kunne min morfar til gengæld ikke fordrage. Han stoppede piben og stillede sig ud i hoveddøren, hvor han – indtil han formodede, at banen atter var fri – fik en hyggelig passiar med forbipasserende i Vestergade.

Til hjemlige sysler hørte også kortspil. Jeg har mangen søndag aften overværet et slag hjerterfri i mine morforældres hjem. Medspillerne var gerne blikkenslagermester H. C. Handest og dennes kone – gode venner af huset.

\*

Da jeg i 1933 var begyndt min skolegang på Borgerskolen i Skolegade, drev jeg den »trafik« først at undersøge »menukortet« hos min mormor i Vestergade 56, når jeg skulle hjem i middagspausen. Blev der budt på noget tilfredsstillende, stiledede jeg mig i gadedøren og gav min far – som passerede på vej hjem til middagshvil

fra arbejdet på Thisted Amts Tidende – besked på, at jeg ikke kom hjem til middagsmaden. Var tilbuddet mindre tillokkende, havde jeg endnu en chance ved at begive mig hjem til min mors kødgryder på Margrethevej.

\*

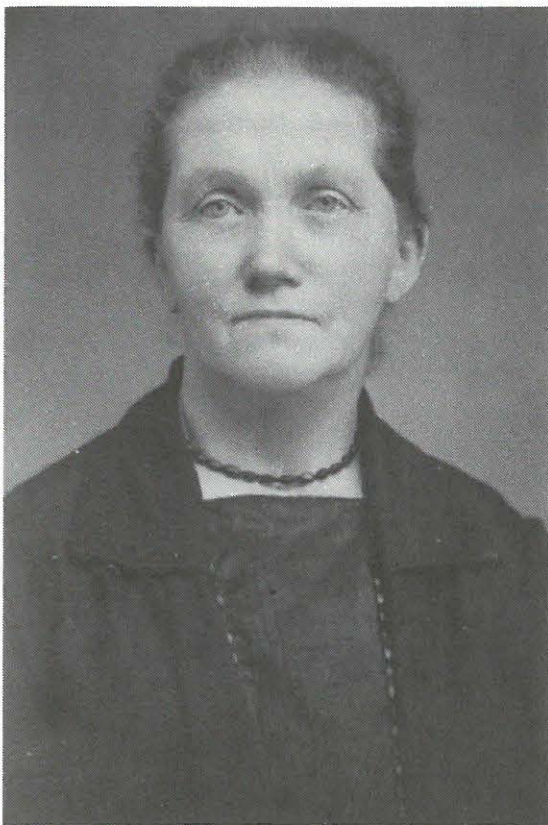
Fra disse år mindes jeg min mormor som en fremragende kok, som lærte mig at spise retter, som min mor ikke fik lov til at lave af min far. Stuede snitbønner, kråsesuppe og blodpølse husker jeg stadig. Ved omtalen af det kulinariske kan jeg ikke tilbageholde den afsløring, at sagosuppen – til trods for, at mine morforældre var organiserede afholdsfolk – aldrig savnede en skvalp rom.

Min mormor, som var et gavmildt menneske, var godt inde i familiens gode økonomi, ja, jeg tror faktisk hun styrede den – både i stort og småt.



Familien Christensen i gården til Vestergade 56. Billedet er taget efter 1914, da den ældste søn, Emil, var emigreret til U.S.A. Fra venstre O. P. Christensen, Line Christensen, Anna Margrethe, Viggo, Helga, Ellen og Ingrid.





Mormor – Line Christensen.

Mormor døde pludselig, nogle måneder efter at hun var blevet enke. Hun blev syg i Vestergade på vej hjem fra min 12 års fødselsdag – og døde få timer senere. Hun og jeg skulle dagen efter være rejst til København på sommerferie.

## Bedste

Min fars forældre boede i min barndom i Toldbodgade 9 – et hus, som ikke længere eksisterer. Både min bedstefar og bedstemor var dårlig til bens og kom derfor normalt ikke uden for den dårlige lejlighed – og økonomien, som tidligere havde været god, var i min tid beskedet.

På grund af deres dårlige bevægelsesmulighed erindrer jeg kun få besøg af mine bedsteforældre i mit hjem. Herudover skete det et par gange, at vognmand Jensen blev rekvireret for at køre dem til Kaastrup til middagsselskab hos en gård-

mandsfamilie. Det er det længste, de efter min erindring var væk fra hjemmet i min tid.

\*

Denne meget begrænsede aktionsradius smittede ikke af på min bedstemors horisont. Bedste var et begavet menneske, som ofte brugte fremmedord – og de blev vel at mærke brugt rigtigt. Hun var daglig og grundig læser af Thisted Amts Tidende. Men dertil kom, at hun hver uge fra datteren i Roskilde modtog en avispakke. Indholdet var – foruden det dengang nyudkomne Billedblad – en uges numre af Berlingske Aftenavis, som dengang udkom på alle hverdage.

Jeg tror ikke, at der var mange i datidens Thisted, som var systematiske læsere af aftenavisen. Denne læsning betød, at min bedstemor var særdeles velorienteret i, hvad der skete og rørte sig i 30'ernes København. Og hun kunne huske, hvad hun havde læst.

\*

Også bedste var en fin og flittig brevsriver. Gennem sine mange kontakter i København, som hun stod i konstant forbindelse med, kendte hun bedre den samlede families gøren og laden i hovedstaden end det enkelte familimedlem derovre havde mulighed for. Ja, de fik ofte den fornødne orientering ovre fra »kommandocentralen« i Thisted.

Sine sidste 3 år tilbragte min bedstemor på Kristianslyst, men alligevel holdt hun sig fint orienteret om, hvad der skete i byen. Hun døde i slutningen af maj 1945. De sidste breve fra hende - i april og maj omkring befrielsen - bærer stadig præg af et gammelt, men levende menneskes sans for »reportagen«.

\*

Bedste var dygtig til madlavning, og strikkepinde og hæklenålen frembragte en stadig strøm af kærkomne gaver til de mange børnebørn i København. Men den beskedne økonomi, som var til stede, befandt sig i min bedstefars portemonais. Hver gang, der skulle gøres indkøb,



måtte hun helt konkret bede om penge. F.eks. 25 øre til indkøb af leverpostej. For at holde hende igang med skriveri og håndarbejde sendte familien, som nød godt af hendes frembringelser, derfor ofte frimærker og garn til hende.

Bedste efterlod en kuvert, som bar påskriften: »Til Ellen, når jeg har lukket mine øjne«. Ellen var hendes eneste datter. Indholdet var et brev, som var skrevet et år før hun døde. Brevet har følgende ordlyd:



Skræddermester A. C. Pedersen og hustru med deres børn omkring 1907. Børnene er fra venstre Viggo (1892 – 1945), Ellen (f. 1902), Arne Ringgaard Pedersen's far Henry Emil (1904 – 1979) og Christian (1890 – 1979). Billedet er taget af fotograf Peter Lundhus i Vestergade.



»Kære Ellen!

Ja, det er just ikke noget Testamente jeg opretter her; men jeg vil gerne, at Du efter min Død skal have forskellige Ting, saasom mit Sengetæppe, mit Slumretæppe, den gule Dug og den hvide broderede Dug, det gule Kaffestel og Frugtstellet med den fine broderede Dug og det store Billede af Pusse og Børnene. Fars Guldur skal Arne have, og Pudens med Gemen skal Søster have. De store Billeder af Jens og Edith og Bedsteforældrene skal Christian have, hvis han da vil fragte dem hjem. Den broderede Valmue i den forgyldte Ramme skal Merry have, og den Dug, som Edith gav os til Guldbrylluppet skal hun have igen. Min komode skal Pusse have, hvis hun bryder sig om at faa den. Mit røde Langsjal skal Du ogsaa have og Luppen

skal Edith have. Resten skal I saa dele som I er venner til; men lov mig, at I ikke bliver Uvenner om det. Og saa være I alle baade Børn og Børnebørn, Nevøer og Nieser kærlig hilset fra Eders Mor og Bedste.

Skrevet i Maj 1944«.

Under mit forsøg på nu at fremdrage nogle karakteristiske træk ved mine bedstemødre falder de sidste 2 linier i Johannes V. Jensens dejlige sang »Hvor smiler fager den danske kyst« mig i hu — linier, som jeg har fundet værdige som overskrift til min epistel.

Ti, dybe minder og gammel agt  
og milde kvinder — hvor har de magt!



Bedste med gemal på guldbryllupsdagen i 1940. Billedet er taget i gården til Toldbogade 9.

## 2 bedste mødre

Min *mormor* Jensine (Sine) Pedersen, blev født i Thisted 20. maj 1870. Efter 10 år i huset hos tandlæge Nielsen på Plantagevej blev hun som 24-årig i 1894 gift med snedker - senere snedkermester - Ole Peter Christensen, som fra sin fødeby Kalundborg var gået på »valsen« og var hængt fast i Thisted. I årene frem til 1904 fødte hun 6 børn, som alle nåede at blive voksne. Fra en beskeden start - med aftægtsforpligtelser overfor et gammelt ægtepar i forbindelse med overtagelse af Vestergade 56 - arbejdede familien sig frem til en pæn position blandt byens håndværksmestre, hvoraf en del tilhørte omgangskredsen. Min morfar døde i februar 1938 og allerede den 29. juni samme år døde min mormor - kun 68 år gammel.

Min *farmor* (Bedste) Karen Marie Jensen blev født i Ræhr 23. august 1864 og boede hele sin barndom i Skovsted, hvor først faderen og senere moderen var post. Efter nogle år i huset - først i København og senere hos en ældre broder, medens han drev købmandsforretning i Nørregade i Thisted - giftede hun sig som 26-årig i 1890 med skræddermester Anders Christian Pedersen, som var født i 1862 i Skinnerup. I årene frem til 1904 fødte hun 10 børn, hvoraf 4 nåede at blive voksne. I ægteskabets start levede familien i gode kår, hvilket omgangskredsen også senere bar præg af, men i de sidste mange år drev min farfar et beskedent skrædderi fra hjemmet i Toldbodgade 9 (et hus, som blev nedrevet i forbindelse med anlæggelsen af J. P. Jacobsens Plads). Efter min farfars død i 1942 tilbragte min farmor sine sidste år på Kristianslyst, hvor hun døde i maj 1945.





# Teglværksarbejder som 5-årig

*Uddrag af Chresten Bojesens erindringer.  
Ved Jørgen Miltersen.*

Chresten Bojesen blev født 11. marts 1896 i Kobberø i Sydthy, søn af Else og Boje Peter Bojesen. Han var kun 5 år, da han blev teglværksarbejder. I godt to år, indtil han skulle i skole, arbejdede han på teglværket i Helligsø ligesom sin far. Chr. Bojesen fortæller:

Far arbejdede på teglværket. Det begyndte 1. april og varede til omkring 1. oktober. Teglværket ejedes af Thomas Søndergaard, der havde en gård i nærheden af værket.

Det var tyskere, som stod for arbejdet: en mester, en brænder samt en mand mere. Resten af arbejderne var lokale folk, deriblandt min far. De lavede mursten og drænrør. Dengang var intet motoriseret. Maskinen, som æltede leret og skar sten og rør, blev trukket af 2 store jyske heste, der var forspændt noget, som kaldtes en hestegang. Det var en 8 alen svær træbjælke, som gik ud fra maskinen, og i bjælkens yderende var hestene spændt for og trak i rundkreds.

Det var en stor omkreds, men hele arealet var overdækket, tækket med strå, så heste og maskiner var beskyttet mod regn og blæst.

Men for at holde hestene i gang skulle der være en kusk, og han sad på yderenden af den stang, som hestene var forspændt.

I 1901, da jeg var 5 år, begyndte jeg den 1. april som teglværksarbejder. Jeg beholdt pladsen til 1. maj 1903, da jeg skulle i skole.

Jeg ved ikke, hvor meget jeg fik for mit arbejde. Det indgik nok i fars dagløn, men jeg følte, at jeg var med til at tjene til livets ophold. Det var lange dage. Far og jeg gik hjemmefra om morgen kl. 4 med mad i en stor tejn (trækasse med låg). Der var ca. 3 km hver vej at gå, og man arbejdede dengang til kl. 8 om aftenen, så det var en lang dag for en lille purk. Det gik sådan næsten hver dag, når hestene var spændt for og jeg sad på bukken med tømme i hånden og pisken i et futteral, at jeg faldt i søvn, og det kunne hestene mærke og så standsede de.

Så gik det hele i stå, og far, der stod ved siden af maskinen, gav et brøl, så det gav et ryk i hestene, der gik i gang, og ved dette ryk faldt jeg gerne ned på jorden. Det gentog sig mange gange, og hver gang fik jeg besked om at holde øjnene åbne. Det lovede jeg også, men det var en lang dag at køre rundt hele tiden.

Om foråret, når tyskerne skulle komme, lod Thomas Søndergaard en stor gris slagte, én der var godt spækket med flæsk. Det blev nedsaltet og saltkarret bragt ned på teglværket, hvor tyskerne

selv stod for madlavningen. De spiste gule ærter og flæsk den ene dag og flæsk og ærter den næste.

De havde en stor kobberkedel hængt op under loftet. I den var kold kaffe, som de drak i stedet for øl.

De arbejdede også Kr. Himmelfartsdag. Så kom Th. Søndergaard ned på teglværket. Han var indremissions mand og spurgte den tyske mester, om han ikke vidste, at det var Kr. Himmelfartsdag. Jo svarede mester, men han farer vel ikke over teglværket!

Der var i nærheden af værket bygget en træbro, som gik et stykke ud i fjorden, hvor skibene kunne lægge til. Nogle kom med kul andre afhentede mursten og drænrør. Det kunne sætte sving i en drengs fantasi om fjerne lande.

\*

Om sommeren skulle vi tænke på brændsel til bilæggerovnen. Far tog ud i heden og skar lyngtørv. Det var tørv, der var 20 tommer i firkant og 5 tommer tykke. De blev skåret med en dertil indrettet spade, hvorefter de blev sat i skure, til de blev tørre.

Jeg var som regel med, når vi skulle skære tørv. Det var altid om søndagen. De andre dage var vi jo på teglværket. Jeg hjalp ikke ved skæringen, men jeg tror, far helst ville have selskab.

Tørveskæringen foregik på Randrup Hede nordvest for Gettrup. Der var langt at gå, men der var nu alligevel noget skønt ved det.

Så kom dagen, da vi skulle have tørvene hentet hjem. Far lånte et spand heste fra »Oddersholt«. Det var en vogn med høstænger på, så der kunne være et ordentligt læs.

\*

Jeg kom i skole 1. maj 1903, det var spændende. En nabokone havde syet en taske til mig. Den var lavet af groft lærred og var med en rem, så den kunne hænge over skulderen.

I tasken havde jeg en tavle og et penalhus – det var en kasse af træ med et låg, der kunne skydes fra, og købmand Jensen i Gettrup havde foræret mig en griffel med fint papir om, og et penneskaf

af træ og en pen, der blev opbevaret i penalhuset.

Jeg fik også madpakke med i tasken, og mor fulgte mig et stykke på vej den første dag. Da vi skiltes et par kilometer fra skolen, strøg hun mig på kinden og sagde: »*Chresten, kan du så være en god dreng og altid sige sandheden*«. Det lovede jeg og gik med det samme. Jeg var ved at græde, og det ville jeg ikke have, at mor skulle se.

Det begyndte fredeligt, men jeg opdagede snart, at der blev gjort forskel. Læreren, der hed Jensen, behandlede os, eftersom vi havde hartkorn til, og det var noget, jeg ikke havde ret meget af. Han havde et spanskrør, som hang ved siden af katederet. Inde på kontoret hang en tamp – et stykke tov – og ved siden af et sværere spanskrør, som blev brugt ved særlige lejligheder.

I begyndelsen gik det nogenlunde. Jeg overværede mange gange, at andre af børnene smagte spanskrøret. Det var bl.a. forpagterens Vilhelm. Han var ældre end jeg, men han fik prygl hver dag, og jeg syntes aldrig han havde lavet noget forkert. Men så en dag, vi var ude på legepladsen, og han lige havde fået en omgang, sagde han: »*Nu skal det have en ende*«. Han sagde ikke hvordan.

Næste dag, vi kom i skole, varede det ikke længe, inden Vilhelm blev kaldt op og han måtte stramme buks. Han fik hovedet ind mellem benene, og så hvinede spanskrøret. Vilhelm gav sig ikke over det, men så begyndte tørvesmuldet at rasle ned gennem buksebenene. Han havde nemlig pakket hedetørv i bukserne. Så var det først, at læreren blev helt tosset. Vilhelm fik besked på at lægge fingrene på kanten af katederet, og så stod læreren med en lineal, han skulle have over fingrene. Men da linealen var hævet, tog Vilhelm fingrene til sig, linealen gik i to stykker, da den ramte kanten, og den ene stump fløj gennem vinduet og ud i haven.

Vilhelm og 2 andre børn samt jeg blev sendt om i roemarken syd for skolen. Dengang var det skik og brug, at læreren havde en jordlod til skolen, så han kunne holde et par køer m.m. Skolebørnene blev brugt til at passe bedriften. Jeg har mange gange været sat til at gøre rent i



stalden, flytte kreaturer og den slags, og det gik jo ud over undervisningen. Jeg havde nemt nok ved at følge med, men der var mange, som kørte bagud.

En dag, vi gik til skole, fulgtes jeg med sognefogedens søn, Aksel, og Laust Flys Stine. De to var naboer. Da vi gik gennem en hulvej med nogle dybe hjulspor med vand, skubbede Aksel Stine omkuld i pløret, og så sagde han det var mig, der havde gjort det.

Da vi nåede skolen, sladrede Stine til læreren og sagde, at det var mig der havde gjort det. Jeg nægtede at have rørt hende og fik straks en lussing, for at jeg skulle erkende, men jeg sagde stadig nej, og så dømte læreren mig til at skulle sidde efter 1 time hver dag efter skoletid, indtil jeg bekendte, at jeg var en skidt knægt, som Vorherre aldrig ville kendes ved.

Da skoletiden var forbi den dag, og de andre børn gik hjem, blev dørene låst, og jeg blev ene tilbage i skolestuen. Da jeg blev lukket ud og kom hjem, fortalte jeg mor hele historien. Mor trykkede mig ind til sig og havde tårer i øjnene og sagde: »Ja, lille Chresten, det er strengt at være fattig, men det er godt at du har sagt sandheden«.

Der gik nogle dage. Så havde mor fortalt far det hele, og han gik straks i aktion. Han gik først til Stines forældre, og pigen tilstod, at det var Aksel, der havde skubbet hende i pløret, men de var blevet enige om at give mig skylden. Derefter gik turen til sognefogedens, hvor Aksel bekendte, at det var ham, der havde gjort det.

Han fik af sin far en lussing i min fars påsyn, og derefter gik far ned til skolen, hvor jeg stod og kiggede ud ad vinduet. Dørene var jo låst. Far kiggede ind til mig, hvorefter han gik ind i lærerens lejlighed, og det varede ikke længe før jeg hørte højroestet tale. Så blev nøglen drejet om til skolestuen og far og læreren kom ind. Far gik lige hen til mig og sagde: »Hvordan har du det min dreng?«, og så tog han mig ved hånden og sagde, at nu skulle det være slut. Han forlangte at læreren gav mig en undskyldning for den uret, han havde begået imod mig. Det ville læreren ikke, hvorefter min far sagde: »Nu tager jeg drengen

med hjem, og han kommer ikke igen, før sagen er ordnet. Jeg indberetter det til skolekommissionen«.

Så gav læreren sig og bad mig tilgive, at han havde øvet uret mod mig. Jeg sagde ingenting, men jeg bar nag til ham siden. Jeg kunne ikke forstå, at et voksent menneske kunne være så ond mod et barn.

Jeg fik det bedre i skolen, men meget af mit skolearbejde kom til at bestå i at passe køer og luge roer og den slags. Det var jeg ikke ked af, for jeg var tidligt blevet god til at læse og skrive og regne, og det var jo hovedsagen.

Når de andre søskende var i seng, og mor og jeg sad ved bordet, spurgte jeg, om jeg ikke skulle læse i avisen for hende eller i en bog, og det ville hun gerne. Så roste hun mig for det, og jeg fik en tår kaffe sammen med hende, inden vi gik i seng.

\*

Den 1. maj 1905 kom jeg ud at tjene. Jeg var da ni år. Jeg skulle tjene hos Ole Thøgersen på gården »Oddersholm«, som vi var naboer til. For sommeren skulle jeg i løn have 10 kr., 1 pund uld og et par træsko. Jeg fik 1 kr. i fæstepenge, og så var kontrakten bindende. Jeg skulle passe 20 køer og en stor tyr. Det var sortbrogede køer. Den øvrige del af besætningen skulle passes af en ung karl.

Det var en stor omvæltning i mit liv, men det var en trøst, at mor kom 2 gange om dagen og deltog i malkningen.

Der var mange folk på sådan en gård, og den tone, der var i folkestuen, var mig noget uvan, og der var øjeblikke, hvor der var en tendens til, at de voksne ville drive spot med sådan en lille fyr, men en voksen datter på gården, som hed Hanne, kom ind og tog mig i forsvar, hvis hun fra køkkenet hørte at lystigheden gik for vidt.

Ole Thøgersen var konsulent for fællesledelsen for Thisted Amt, og han var ikke meget hjemme. Han var en god mand og havde let ved at snakke med en dreng som mig. Han indprentede mig at være god mod dyrene, være præcis med at trække dem ud og hjem.

I folkestuen hang et ur, hvor jeg kunne

kontrollere tiden og det overholdt jeg præcist, og det har altid præget mig fremover at overholde tiden.

\*

Dengang stod køerne i tøjr, og når jeg skulle have dem ud eller ind, blev der koblet 4 sammen i hvert hold, og så gik de 5 hold efter hinanden. Det var et stort syn, når jeg trak hen ad marken med tøjrkøllen på nakken.

Når vi nåede græsmarken hvor køerne skulle stå, slog jeg tøjrpålen i jorden og løste en ko fra, og sådan gik det, til hele holdet stod i en lang række. På samme måde foregik det, når jeg skulle have dem hjem.

Det var sjældent, der skete uheld. Jeg snakkede med dem, og nogen gav jeg navne, som jeg tror, de forstod. Enkelte gange når det var meget varmt, og bremserne ville stikke, og de masede ind i hinanden, kom min gode veninde Hanne og hjalp mig og trøstede mig. Det kunne jo hænde, at jeg blev trådt på tærerne. Træskoene stod ved stalddøren og det var ikke altid, jeg nåede at komme i dem, inden de masede på.

\*

Når Ole Thøgersen havde været ude at rejse, havde han gerne et kræmmerhus bolsjer med hjem til mig, for som han sagde, han havde hørt, at jeg var god mod køerne, og at jeg overholdt klokkeslettene.

Han var en respekteret mand og »fremskridtsmand« på mange områder. Han var således den første, som satte rigtig fart i roedyrkingen i Helligsø-Gettrup, og når tiden kom, at der skulle tyndes roer, kørte forkarlen til Agger i en vogn med høstænger og med en del brædder tværs over til at sidde på. Så kom han tilbage med 12 – 14 drenge og piger, som skulle hjælpe til med udtyndingen.

Det foregik på den måde, at en karl og 2 børn fulgtes ad. Karlen hakkede planterne i buske - 2 rækker ad gangen - og så kravlede børnene bagefter og tyndede ud i planterne.

Børnene spiste på gården og sov i laden i hø

eller halm, og der blev hængt 2 store slynger op - bræddeslynger - der blev brugt i fritiden.

Det hele varede gerne en uges tid. Så blev børnene kørt hjem igen. Jeg havde ikke meget tid til at deltage i legen. Jeg skulle jo passe mit arbejde.

Thøgersen var også den første, som fik en selvbinder. Den kom i nogle store kasser med en masse fremmede navne på, og det kunne godt sætte fantasien i sving. Det var næsten ikke til at vente på, at kasserne blev åbnet. Det var en selvbinder af mærket »Mac Cormick«. En dag kom en montør for at samle alle de forskellige dele, så det blev til en maskine.

Så viste det sig, at vi ingen bindegarn havde. Den eneste, som kunne tænkes at have det, var Niels Henriksen i Flarup – han havde nemlig en selvbinder. Så blev 2. karlen og jeg sendt afsted, kørende med hest og fjedervogn, og vi fik besked om at skynde os. Da vi var kommet igennem Gundtoft, tabte vi det ene baghjul og møtrikken var væk. Så måtte jeg lede efter den. Jeg fandt den også, og vi kunne fortsætte til Flarup, hvor vi fik noget bindegarn.

Næste dag skulle maskinen prøvekøres. Omegnens gårdmænd var mødt op for at se hvordan det kunne gå. De fleste havde merskumspiben tændt, og jeg havde lagt mit arbejde således til rette, at jeg kunne få noget at se.

Montøren fik 3 heste for maskinen og begyndte at køre. Hestene var noget bange da maskinen begyndte at lave spektakkel og ville have taget magten fra montøren, men han var ikke så bange.

Tilskuerne snakkede om, at sådan noget »spilværk« ville de ikke have. De havde hølé eller slåmaskine.

Der var et stykke med havre øst for gården - 20 tønder sæde så der var noget at tage fat på. Maskinen spyttede neg ud, så de lå i lange rækker, og de tilskuere, der før havde været i tvivl, kom nu til at se anderledes på det. Ole Thøgersen havde atter vundet en sejr over tvivlerne.

\*

Sidst i høstens tid skulle der være kåringskue i



Ydby ved den gamle kro, og den tyr, som jeg passede, skulle med til kåringen.

Ole Thøgersen skulle stå for skuet, han var jo konsulent. Så tog han den bestemmelse, at jeg skulle møde med tyren, og skulle komme ridende på den. Den var så stor, at jeg måtte trække den hen til en vogn for at komme op på den, og den var så bred over ryggen, at jeg ikke kunne skræve over den, så jeg sad med benene hængene ned til den ene side.

Tyren havde ring i næsen og en fin grime på i dagens anledning, og jeg var også pyntet op; blankpudsede træsko og ren bluse, og så drog vi afsted til Ydby. Turen varede 1 time og foregik uden uheld. Jeg var jo godt kendt med tyren, jeg klappede den og snakkede med den, og der var ikke megen trafik på vejen.

Da jeg red ind på pladsen, stod Ole Thøgersen og de andre dommere og tog imod mig. Jeg blev siddende på ryggen af tyren under hele kåringen, for kom jeg ned kunne jeg ikke komme op igen.

Tyren fik præmie, og Ole Thøgersen fortalte de andre, at det var fordi jeg havde passet den, og så gav han mig en blank 2-krone. Den skulle jeg have, fordi jeg var mødt til tiden. Jeg var meget stolt over det, og hjemturen forløb uden uheld.

Da mor kom om aftenen for at malke, fortalte jeg hende om turen, hun havde været meget bekymret for, hvordan jeg skulle klare den. Jeg gav hende 2-kronen, for at hun kunne gemme den. Jeg havde en lille æske i hendes dragkiste hvor jeg samlede på begyndelsen til en formue.

Engang imellem lånte mor af min kasse, men det var jeg glad for. Jeg syntes, at jeg på den måde var med til at hjælpe på økonomien. Jeg fik dem altid tilbage. Uden renter, men altid med tak.

\*

På gården havde vi en »Væltepeter« - en slags cykel - med et 1-meter højt træhjul med jernring og pedaler. Baghjulet var ikke ret stort, noget lignende et hjul til en trillebør, også af træ med jernring. Der var et træsåede, som var oven over

det store hjul, styret var af rundjern med en bøining på hver ende og piskeholder, for hundene var helt tossede, når den kom kørende. Dengang var der jo grusveje overalt, så det gik jo ikke lydløst.

Sønnen på gården var forlovet med en pige fra Sennels, og når han skulle besøge hende, kørte han på »maskineriet«. Vi måtte også køre på den, men da jeg var lille af vækst, måtte jeg trække den hen til en ting for at komme op. Der var ingen bremses på den, så farten måtte vi regulere med benene på pedalerne. Jeg har væltet med den mange gange, men kom aldrig til skade.

\*

Den sommer blev der bygget en ny gård på et areal af Oddersholms Mark. Gården var til Hanne og hendes kæreste, og hun sagde, at når hun blev gift ville hun fæste mig som fodermester, for nu vidste hun, at jeg var god ved køerne.

Jeg bar post fra hende, når hun skulle have bud til kæresten, jeg fik 25 øre og ekstra kaffe.

Så blev det 1. november, og stolt var jeg, da jeg i mit hjem kunne aflevere 10 kroner og et pund uld. Træskoene havde jeg fået i oktober måned. Dem jeg havde var gået til, og så sagde Hanne, at jeg ikke måtte fryse om tærerne og sørgede for, at jeg fik de nye.

\*

Jeg skulle være hjemme om vinteren og gå i skole noget af tiden, men ikke hver dag. Jeg skulle også passe vores ko og hvad dertil hørte.

Hanne fra Oddershede-gården havde foræret mig et sæt løvsavs-værktøj. Hun sagde, hun gav mig det, for at jeg skulle lave en fin ramme til hendes billede. Det gjorde jeg også. Den dag, jeg afleverede rammen til hende, gav hun mig et smækkys.

Jeg besøgte hende og hendes mand i 1915, og da viste hun mig rammen med billedet i. Hun sagde at når hendes datter blev gammel nok, skulle jeg være hendes svigersøn. Men det blev aldrig til virkelighed, slutter Chresten Bojesen dette afsnit af sine erindringer.

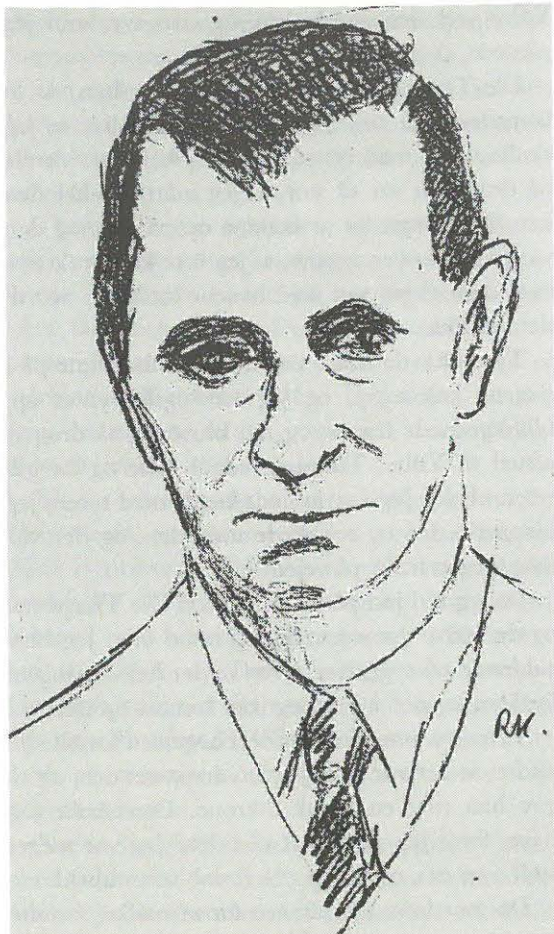
Han fik mange offentlige hverv. Blev tillidsmand for husmandsbrandkassen og ulykkesforsikringen. Disse hverv varetog han i 37 år. Efter 25 års forløb modtog han sølvbæger og diplom for sin indsats.

Endvidere blev han vurderingsmand for Husmandskreditforeningen for Jylland, og han var i 25 år rejseseleder for Nordthy Husmandskreds. Han var Landvæsenskommissær til han blev 70, og han sad i Snedsted Sogneråd i 20 år fra 1946.

Han kom i bestyrelsen for Thisted Andels Svineslagteri, han var formand for Venstreforeningen i Snedsted i 25 år og sad i forretningsudvalget for Venstre i Hurupkredsen.

Endnu nogle hverv varetog han, inden han nåede frem til guldbryllupsdagen i 1967. Året efter døde hans hustru. Besætningen blev solgt, og Chresten Bojesen blev boende på det husmandsbrug, der havde været hans hjem i så mang år. Først i 1984 besluttede han at tage imod et tilbud om god pleje på Fjordblink i Sennels.

Chresten Bojesen nedskrev sine erindringer i 1976. En nevø, Ivan Vestergaard Bojesen, Greve Strand, sørgede for, at de blev maskinskrevet, og Robert Kjeldsen, Jyderup, leverede tegninger. Det er blevet til et hæfte på 53 sider. Et eksemplar er overladt til Lokalthistorisk Arkiv på J. P. Jacobsens Plads i Thisted.



Chresten Bojesen, født den 11. marts 1896, tegnet af Robert Kjeldsen.



# Hun havde vildskab og kraft i sig

*Mette Fastrup mindes Kirsten Kjær,  
født 14. november 1893 i Vester Thorup i Han Herred,  
død på Thisted Sygehus 8. maj 1985.*

Der var ikke skrevet noget om kunst over vuggen på mejeriet i Vester Thorup, da Kirsten Kjær blev født. At hun voksede op som et usædvanligt pigebarn, var ingen i tvivl om. Hun havde svært ved at indordne sig under de familiære rammer, ville sjældent som forældrene. Svært var det for hende at finde en hylde, hvor hun passede. Det skete først, da hun i en alder af godt 30 år nærmest ved en tilfældighed fik fat i pensel, palet og farver. Da det var sket, vidste hun, hvor resten af livskraften skulle lægges.

Og kraft var der i rigt mål, både skaberkraft og kraft til at søge ud på sære og spændende veje i tilværelsen. Et par ægteskaber betragtede hun i sin alderdom som noget mindre væsentligt. Der imod glødede hun i begejstring, når hun fik lejlighed til at fortælle om sine mange rejser rundt i verden.

Lige så svært, som hun havde ved at indordne sig i det jævne samfund, lige så tålsomt fandt hun sig i de betingelser, rejselivet bød hende. Hun levede fra dag til dag. Hendes behov var mere trangen til at møde mennesker, at se, at fæstne sine indtryk til papir og lærred, end det var føde og klæder.

\*

Hun gjorde så at sige, som det passede hende,



klædte sig, som hun ville, store hatte, smykker, flagrende gevanter i strålende farver. Under hele herligheden et par korte jordnære ben med en gul sok på det ene, en grøn på det andet. Og så måske et par træsko, som heller ikke var bestemt for hinanden.

Havde Kirsten Kjær tilhørere, var hun som en boblende vulkan. Hun måtte fortælle, hun måtte snakke, hun måtte vide, hvem hun var sammen med. Munden stod ikke stille på hende, og med kunstnerisk fingerspidsfønmelse måtte hun føle på sine tilhørere. Hun måtte vide, om håret var blødt eller stridt, hvordan tøjets struktur var, og hun lagde ikke skjul på sine meninger om, hvorvidt ansigtsformen var heldig eller klædedragten velvalgt. Kirsten Kjær gik så at sige på opdagelse i sine egne medmennesker – til det sidste med den hensigt, at hun ville male dem.

Trangen til at se og udforske bragte Kirsten Kjær den halve verden rundt. Det får man et indtryk af ved at besøge museet i Langvad. Nogle år boede hun dog fast i Århus, og hun havde i en årrække lejlighed i København tæt ved Kongens Nytorv med indgang mellem Hviids Vinstue og Skindbuksen.

På det seneste kneb det med kræfterne, og der blev skaffet plads til den gamle kunstnerinde på Plejehjemmet Trye i Frøstrup. Her var hun glad for at være, følte, som var hun på hotel, og var, indtil sygdommen berøvede det talende menneske mælet, et friskt farvestrålende midtpunkt på plejehjemmet.

\*

Et langt broget og usædvanligt livsløb er afsluttet. Usædvanlig var hun selv, og et farverigt eftermæle har hun sat sig gennem den strøm af kunstværker,



Kirsten Kjær og hendes nevø Harald Fuglsang i en gemytlig disput på museet i Langvad, hvor Kirsten Kjær's »Die Asta« ser til fra lærredet på væggen.





Med favnen fuld af blomster er den aldrende Kirsten Kjær på vandring på sit museum – samtidig en vandring gennem et spændende og farverigt liv.

hun har efterladt. En stor glæde var det for den aldrende kunstnerinde, da hendes eget og helt personlige museum i Langvad ved Frøstrup for fem år siden kunne åbnes og er blevet valfartssted for store skarer af mennesker med sans for kunst og skønhed.

Mennesker og farver var Kirsten Kjærs liv. Hun elskede blomster og kunne få timer til at gå med at flytte de enkelte blomster rundt i en buket – eller simpelthen at »male« med buketter, som hun flyttede rundt mellem hinanden. Det var noget i retning af en jordomrejse at færdes på Kirsten Kjærs Museum i følge med kunstneren selv. Hun sang, og hun fortalte, hun så fjerne steder for sig og delte sine indtryk med de lyttende, sådan som hun på sine malerier har delt ud af alt godt og tankevækkende fra den store verden.

Der var noget symbolsk i, at Kirsten Kjær lukkede sine seende øjne netop på den årstid, da naturen er allerskønnest, i maj. Hun vil huskes i mange situationer og i mange antræk, men for den store skare, der var til stede ved indvielsen af museet i Langvad, bevares billedet af den fantasifuldt klædte kunstnerinde tronende i en kurvestol med en hvid mur som baggrund. Påskeliljerne blomstrede omkring hende.

Stærke lyse forårsfarver kom til at præge Kirsten Kjærs bisættelse. Tømmerby Kirkes kamtakkede tårn stod hvidt mod en klar, blå himmel, da følget ankom, og det sidste indtryk blev den sorte rustvogns ensomme færd ad snoede veje mellem ruggrønne marker, da den efter en smuk højtidelighed førte den gamle kunstnerinde ud på hendes sidste rejse.

Det skriftsted, pastor Poul Farsinsen benyttede som udgangspunkt, var valgt med følelse for den person, der skulle tales over. Ordene fra Johannes-evangeliet, hvor det hedder:

*Vinden blæser, hvorhen den vil, og du hører dens susen, men du ved ikke, hvorfra den kommer, og hvor den farer hen. Sådan er det med enhver, som er født af ånden.*

\*

Præsten læste takksomme ord, sagt eller skrevet af Kirsten Kjær selv:

*»Jeg søger ind bag masken og ned til bunden, der hvor livet skabes, hvor et menneske bliver til. Jeg er violinen, tiden og menneskene spiller på«.*

Dernæst et andet, godt tyve år gammelt citat:

*»Det er kun gennem lidelsen, man udvikles, men ingen behøver at føle sig for god til at gentage*





Fantasilfulde hatte, smykker og flagernde gevanter var Kirsten Kjær's særkende.

*noget, der så absolut er sandt, og jeg ved, at jeg ikke havde haft min evne til at føle med andre, hvis ikke jeg selv havde måttet tømme lidelsens bæger til bunds. Når man først er kommet helt ind bag kulisserne, betyder berømmelse og ydre glans ingenting. Og man ved såre godt, at man aldrig når det udtryk, man ønskede i det øjeblik, kontakten blev sluttet med det nye motiv. Og altid skal man spille kostbar tid med at rydde, før man går i gang med det egentlige, menneskeånden.*

\*

Med disse Kirsten Kjær's egne ord som udgangspunkt talte pastor Farsinsen personligt om Kirsten Kjær:

*Hun havde et umiskendeligt mål af vildskab i sig, måske ligefrem galskab. Hun gjorde, som hun ville, så sandt hun kunne. Hun sagde det, hun tænkte, som regel uden skelen til, hvem hun sagde det til, og hvordan. Nogle stødte det, og det var i grunden uretfærdigt, ikke mindst mod hende selv. For det var ikke det, hun ville.*

*Som menneske var hun ærlig som få. Måske nu og da også sig selv for ærlig. Midt i alt det vilde var der et stort mål af stilhed og varme. Det har andre selvfølgelig sagt meget før og meget bedre. Men det fortjener at blive stående efter hende.*

Pastor Farsinsen førte sine tanker over på

menneskeånden, som Kristus kom for at redde og værne om i en verden, hvor ondskab og uretfærdighed for tit får lov at lægge hånd på roret. Hvordan Kristus har det med lyst til ensartethed, er ikke godt at vide. Vorherre kender kun til originaler. For ham er der kun een af os hver.

Præsten sluttede med ordene:

*Ånd kan pines, ikke bindes. For det er ånden, vi er født af som mennesker. Og det ånden, der i virkeligheden gør mennesket i pragt og tarvelighed ligeså ubegribeligt som dets skaber.*

\*

Efter jordpåkastelsen inde i kirken blev kisten over en bred blomsterbræmme båret til rustvognen. Følget fulgte med til kirkegårdsplænen og så i stilhed rustvognen forsvinde i retning mod syd.

Følget blev bedt om at tage blomsterne med til Kirsten Kjær's Museum i Langvad, hvor de pyntede borde og lokaler ved den smukke mindesammenkomst. Lyse salmer og sange blev sunget, og fotografier af Kirstens Kjær's livsfulde træk gjorde hende nærværende. Også de mest betydningsfulde mænd i hendes liv, en fire stykker, var repræsenteret på lærreder i hendes museum.

Kirsten Kjær's urne fik sin plads i familiegravstedet på kirkegården i Vester Thorup.



# Mødte sin skæbne på vej til Amerika

*Agnes Andersen Juhl fortæller om sin far,  
Johannes Andersen fra Hjardemål Klit.*

Johannes Andersen fødtes den 21. marts 1869 i Hjardemål Klit og var næstældste barn af møllersvend Lars Andersen (kaldet Juhl) og hustru Karen, født Thøgersen.

Kun seks år gammel blev han en forårsdag sendt ud at søge sig en plads som vogterdreng, men ingen havde brug for ham, og da han hen under aften kom til den store gård «Kjølbygård», var han så træt og udmattet af sult, at han sank besvimet om på gulvet i køkkenet. Forskrækket løb kokkepigen op og hentede fru, som sørgede for at han fik noget at spise og overtalte sin mand til at beholde ham på gården.

\*

Han begyndte som vogterdreng, og hans moder kom hvert halve år og hentede hans løn til hjælp til hans hjem, hvor der efterhånden blev en stor børneflokk.

Den lille Johannes, der var en begavet og livlig dreng, forstod imidlertid snart at skaffe sig andre indtægter end sin løn. For eksempel lavede han af hjulene fra et gammelt, kasseret vækkeur, som han havde fået af en af karlene, en lille vandmølle, som fru på gården købte af ham til sin søn, der var hans jævnaldrende. For disse og andre penge, som han tjente på det legetøj, han lavede, samtidig med at han vogtede fårene ude i klitterne, købte han et gammelt gevær, som en af karlene havde kasseret. Efter at have repareret

det, brugte han det til at skyde vildt med, som han solgte til sit herskab.

For at andre ikke skulle få fat i geværet, opbevarede han det under en bro, der førte over en å ude i klitterne. Han gik kun i skole om vinteren, men læste på egen hånd alt, hvad han kunne få fat i af lekture, og hans håndskrift var, da han døde 80 år gammel, endnu meget smuk.

Da han fyldte 14 år, blev han konfirmeret. Konfirmationstøjet tilhørte hans herskabs søn, og han måtte aflevere det igen, da han kom tilbage fra højtideligheden i kirken. Han blev nu sat til at udføre alt forefaldende arbejde på gården, blandt andet blev det ham betroet at »ringe solen op og ned«. Hunstrup Kirke lå nemlig lige ved gården.

\*

Af den lille vogterdreng var der nu blevet et ungt menneske, som længtes ud i den store verden, som han havde læst så meget om. Han rejste fra »Kjølbygård« til en mølle i nærheden af Grenå, hvor hans ældste broder, som arbejdede der som møllersvend, havde skaffet ham arbejde. Derfra rejste han til København, hvor han for en meget lille betaling fik logi i »Sankt Peders gæstehjem« og arbejdede på en mølle, som tilhørte kgl. hofbager Olsen.

Så tidligt som loven tillod det, meldte han sig til militærtjeneste. Han aftjente sin værnepligt som infanterist i »Kastellet«, og da han var færdig

hermed, skrev hans overordnede i hans soldaterbog, at han havde opført sig godt i hele sin soldatertid og ikke været straffet.

Nu var han fri for pligter overfor sit fædreland og kunne få et længe næret ønske om at rejse til Amerika opfyldt. Pengene til billetten sparede han, da han arbejdede i skibets køkken på rejsen over Atlanterhavet, og det beløb, som den amerikanske regering forlangte at en emigrant skulle medbringe for at få tilladelse til at komme i land, havde han sparet fra og sat i en sparekasse, før han blev soldat. Da skibet, han sejlede med, havde passeret Skagen, kastede han, gemt i en flaske, en seddel i havet, hvorpå han havde skrevet en hilsen til sit fattige hjem inde bag klitterne, og den nåede efterhånden sit bestemmelsessted.

Ombord på skibet var der også en ung mand, som efter et ophold i Amerika havde været hjemme i Danmark på besøg. Med ham sluttede Johannes venskab, og vel ankommen til New York fulgtes de to ad til en provinsby, der lå ikke langt derfra. Her havde vennen arbejde som murersvend, og han skaffede Johannes plads hos sin mester som arbejder. Arbejdet var meget strengt, og skuldrene blev slidt til blodigt kød af at bære de tunge byrder op på stilladserne. Min fader havde ar derefter resten af sit liv.

I løbet af et par år havde han tjent så mange penge, at han kunne sende sin ældste broder, som han længtes efter, en billet til Amerika. Men da broderen modtog billetten, havde han netop forlovet sig med en ung pige, som ikke kunne tænke sig at forlade Danmark. Johannes, som længtes efter sin familie, rejste så selv hjem på billetten. Da han nogle måneder senere befandt sig som passager ombord på det skib, der skulle sejle ham tilbage til Amerika, fik han øje på en ung pige og hendes fader, som øjensynligt ikke kunne finde hendes kahyt på skibet. Johannes tilbød sin hjælp, og det blev hans skæbne. Da skibet nåede New York, var han forlovet med den unge pige, der i stedet for at blive husbestyrerinde for sine to ugifte brødre i Amerika, blev ham en god hustru i mere end 55 år.

Marie, født Jensen, var datter af en herregårdsgartner på Sjælland. I hjemmet var der ni børn og ret gode kår. Femten år gammel blev Marie sendt ud at tjene som barnestuepige, og hun havde forskellige pladser ved husvæsenet, til hun 22 år gammel, af sine forældre fik lov til at rejse til Amerika for at være husbestyrerinde for sine to brødre, som sammen havde en farm derovre.

\*

Til deres bryllup havde min far bygget et halvt hus, som indeholdt to værelser og køkkenet. Det blev efterhånden til et hus med 2 fireværelsers lejligheder, hvoraf den ene blev lejet ud. I det hus blev jeg, mine forældres eneste barn født. Da vi, efter at mine forældre havde været gift i cirka seks år, forlod Amerika for at flytte hjem til Danmark, havde min fader, der kun havde gået i skole om vinteren, men ved selvstudium udvidet sine kundskaber, alt offentligt entreprenørarbejde i den by, vi boede i. Den havde dengang cirka 50.000 indbyggere.

En af grundene til, at mine forældre forlod Amerika var, at jeg var et svageligt barn, som der var megen sandsynlighed for, at de skulle miste, hvis de blev boende i den usunde sumpede egn, hvor de havde deres hjem i Amerika. De længtes også stadig efter deres kære Danmark.

Her i landet vendte Johannes Andersen tilbage til sit oprindelige fag, mølleriet. For de penge, han havde tjent i Amerika, købte han en damp- og vindmølle, men da han efter seks-syv års forløb fandt bedre chancer som forretningsmand, solgte han møllerne. Han vedblev at være forretningsmand til han knap firs år gammel døde den 3. november 1948. Ti måneder før sin død havde han den store sorg at miste sin kære hustru og gode kammerat gennem mere end 55 år.

\*

I et brev til en god ven hvori han meddelte hendes død skrev han: »Hvor var hun et elskeligt meneske at leve sammen med«.

I dyb taknemlighed for det eksempel, de viste mig, og det hjem, de gav mig satte jeg dem dette minde.

*Agnes Andersen Juhl*



# fra det gamle album



Gerda Grønkjær, Elmegade 21, Thisted, er kommet med det første billede til »Det gamle Album«. Billedet er fra malermester H. P. Østerbyes hyggelige stue i Asylgade ca. 1911. Maler Østerbye står til venstre, i baggrunden fru Østerbye med to børn. Siddende ved bordet til højre en frk. Jørgensen, der kom meget i hjemmet. Den anden dame ukendt. Billedet var maler Østerbyes hilsen til bundtmager Niels Søndergaard, Sønderbakken, Dragsbækvej: »Herren give eder en velsignet julefest. Kærlig hilsen fra eders Nora og Hans Peter. Rom 10,12«. Oven over døren til den bageste stue står der: Bliv hver Dag i Herrens Frygt.



**fra det  
gamle  
album**

Ved den 98. kirke musikantdag i Thisted søndag den 29. januar 1950 medvirkede Thisted Motetkor (14 damer og 12 herrer), 14 medlemmer af Aalborg Byorkester, Hjørring-Kvartetten, ved cembaloet Edit Larsen, solister Else Ammentorp Gottlieb og Poul Boe. Musikerne fra venstre: Aksel Munk, Mogens Brendstrup, Harald Hauge, Svend Børge Jensen, Preben Løw, Otto Bidstrup, Harald Holm Madsen, Hans Goetz, Dora Jensen, Richard Falck-Jørgensen, Franz Kallenbach, Poul Christophersen, Henning Vangdrup, Peder Hjorth, Svend Buschardt. Damerne fra venstre: Edith Larsen, Else Ammentorp Gottlieb, Ilsa Gram, Lissie Svalgaard, Vera Styrbech, Kathrine Knudsen, Camilla Boe, Ingeborg Madsen, Maja Rysgaard, Agnes Christensen, Lise Brandt, Inger Haarby, Elin Herling, Maja Jacobsen, Ruth Neergaard, Inger Knudsen. Herrerne fra venstre: Poul Boe, Peter Jensen, Arne Christoffersen, Carl Johannes Østergaard, Meinert Rysgaard – Hjørring-Kvartetten: Ernst Boe, Knud Jacobsen, Gunnar Mørup, Poul Erik Nielsen – Henning Christensen, Helge Mølgaard, Niels Toftdahl, Svend Erik Lyhne, Jens Sigurd Miltersen, Henry Styrbech, Jørgen Miltersen. Poul Boe har fremskaffet navnene.

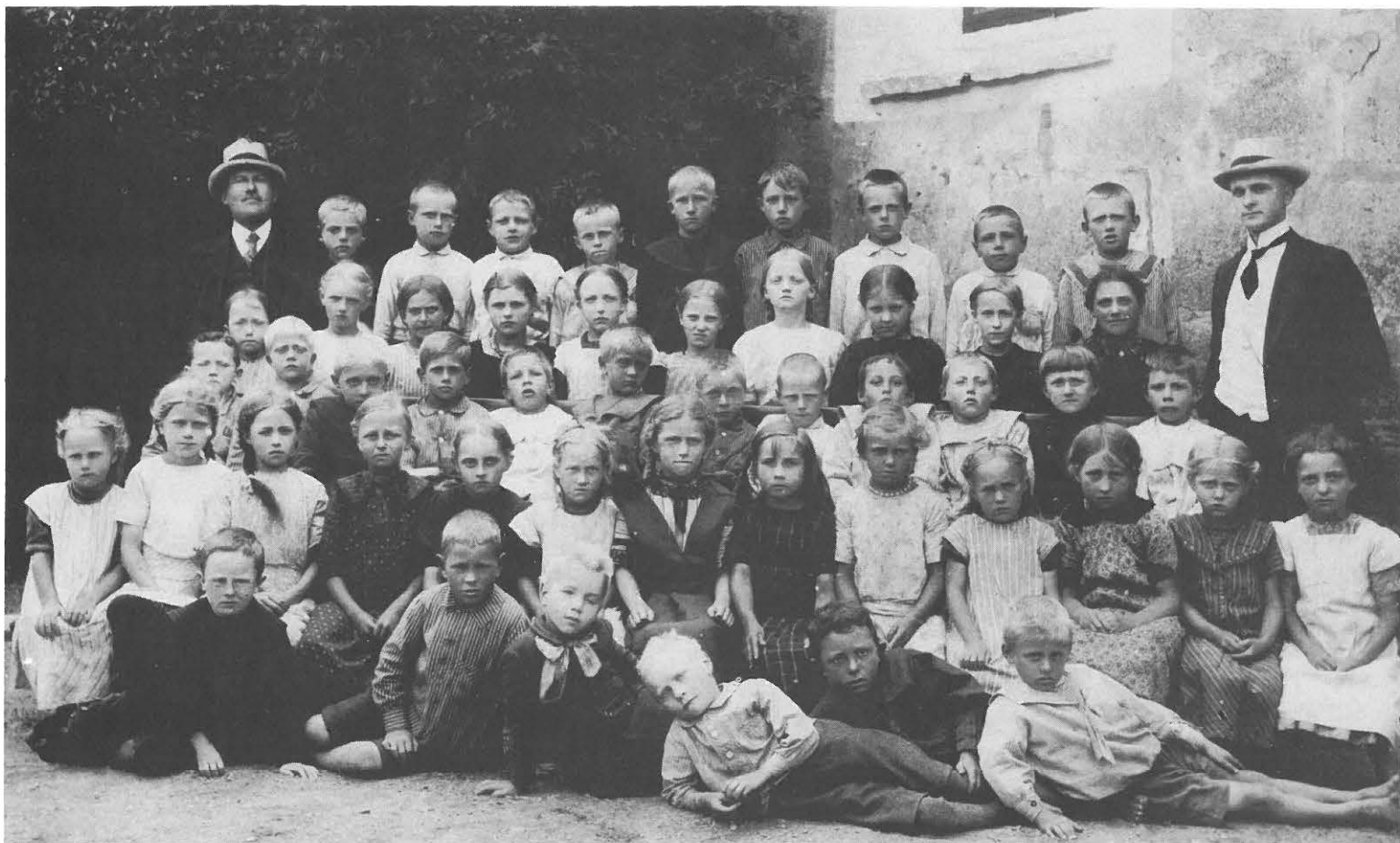




Fra Asta Schmidt, Løvstræde 11, Rørvig, har vi modtaget dette billede af 2. B 1931 på Thisted Realskole: Øverste række fra venstre: Christian Søndergaard, Marius Jensen, Niels Brunsgaard, Hans Ove Svalgaard, Hans Jørgen Ploug Sørensen, Svend Aage Larsen, Thorvald Woetmann, Wladimir Jørgensen, Orla Nielsen. 2. række: Niels Yde, Johannes Oddershede, Edward Poulsen, Ove Schmidt, Asta Schmidt, Anna Pedersen, Britta Undén, Gerda Petersen, Graves Petersen. 3. række: Karen Margrethe Sloth Odgaard, Gudrund Jensen, Tove Kristensen, lærerinden frk. Stensgaard, Kirsten Skinhøj, Inga Mortensen, Edith Bruun, Jenny Søgaard. Liggende: Tage Pedersen og Einar Overgaard.



FDF i Thisted ca. 1920. Svend Behr, Slotsherrensvej 143, 2720 Vanløse, oplyser: Bageste række fra venstre Georg Dybdahl, Christian Topp, Niels Aage Ryming, Einer Nielsen, Magnus Stausgaard, telegrafist Thomsen, Laurids Pedersen, Emil Ovesen, Jens Hald, Jens Sørensen, (Singer). Forreste række: Helge Krogager, Eigil Søndergaard, Sigurd Kristensen, Carl Emil Christensen, Svend Behr, Helge Hald, Aksel Møller, Kaj Thygesen, Jens Due Østerbye.



**fra det  
gamle  
album**

Dette er 1. og 2. klasse i Skjoldborg Skole 1917. Læreren i venstre side er S. Sortfeldt. Derefter i bageste række Anthon Poulsen, Niels Krabbe, Marius Frøkjær, Kresten Gade, Karl Nielsen, Lars Nielsen, Niels Pedersen, Jens Frøkjær, Jens Kristiansen og andenlærer Holst Thomsen. 2. række: Alma Kristiansen, Betty Nielsen, Poulina Enevoldsen, Marianne Østergaard, Petrine Pedersen, Marie Pedersen, Thora Mikkelsen, Katrine Poulsen, Dorthea Immersen, Kathrine Sørensen. 3. række: N. Krogsgaard Nielsen, Nikolaj Thomsen, Jens Pedersen, Otto Thomsen, Johannes Bisgaard, Martin Nielsen, Jens Pedersen, Martin Krabbe, Kresten Fuglsang, Søren Fuglsang, Alfred Madsen, Thorsten Bisgaard. 4. række: Rigmor Pedersen, Anne Jensen, Jenny Nielsen, Margrethe Sloth, Marie Jensen, Ingeborg Pedersen, Magna Immersen, Emma Poulsen, Kirstine Jensen, Olga Pedersen, Marianne Yde, Signe Jensen, Marie Enevoldsen. Forreste række: Hans Skytte, Karl Ejner Thomsen, Viggo Lauridsen, Albert Pedersen, Andreas Sloth, Kristian Jensen. Fotografiet er fra radiotekniker Niels Pedersen, Skjoldborg, som nu er død. Skolen blev revet ned i 1956.





Mellemmølle i Thisted i juledragt først i dette århundrede, da møllen var omgivet af marker, og der kun var en primitiv vej fra Østerbakken op til møllen. Billedet er fra Nicoline Hansen, Schweizerdalsvej 8, Rødovre. Hendes far, Chr. Hansen forpagtede møllen.



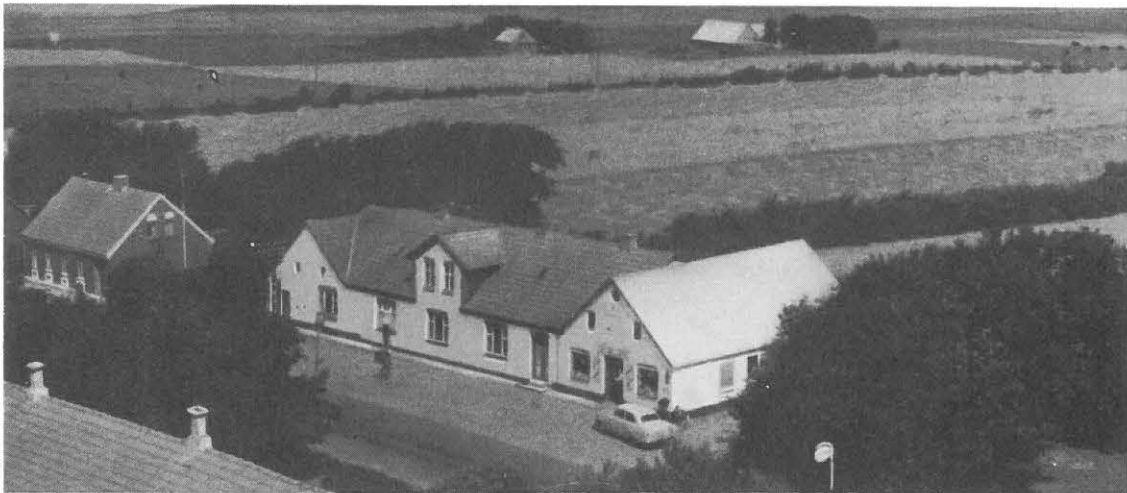
Fra Thisted Realskole 1916-17. Bageste række fra venstre: Kaj Jørgensen (moderen enkepastorinde, onkel provst Hilden-Petersen) ukendt, Svend Aage Solberg (faderen arbmd.), Chr. Svendsen (f. slagter), Svend Aage Mathiasen (f. v. banen), Kaj Karner (senere trikotaghdl.), Alfred Sørensen (moderen dameskrædder), Chr. Hagger (f. ølkusk), ukendt. 2. række: Grethe Galster (f. overretssagf.), Ane Kristine Thomsen (f. togfører, søster til fru Jeppesen, Legetøjshuset), Henry Poulsen (f. bogholder, han selv revisor), Jens Østergaard (f. lmd., han selv arkitekt), Benoni Sørensen (f. slagter, han selv bankmand), Vald. Christensen (f. restauratør Harmonien), Magde Søgaard (f. kroejer Nors), Dagmar Th. Christensen (f. købmand, gift m. guldsmed Sørensen, Lilletorv), Inger Clausen (f. grosserer C. P. C.), lærerinde frk. Jørgine Petersen. Forreste række Ida Petersen (fra Sennels, boede hos bedstemor i Thisted), ukendt, Karin Smith (f. Valdm. S.), Ida Gade (f. overretssagf.), Erik Hansen (f. togfører), Finni Karner (f. amtsfuldmægtig, bror til Kaj), Edith Søndergaard (f. buntmager), Olga Ryming (f. musikdirektør, gift m. Hans Thomsen, America), Gerda Petersen (f. manufakturhdl.), Ellen (vist nok Lyneborg), K. M. Poulsen, Storm Petersensvej 6, 2000 Kbh. F., har sendt billedet til »Jul i Thy« og fru Dagmar Sørensen, guldsmed, Lilletorv 1 B, Thisted har fundet ud af næsten alle navnene.



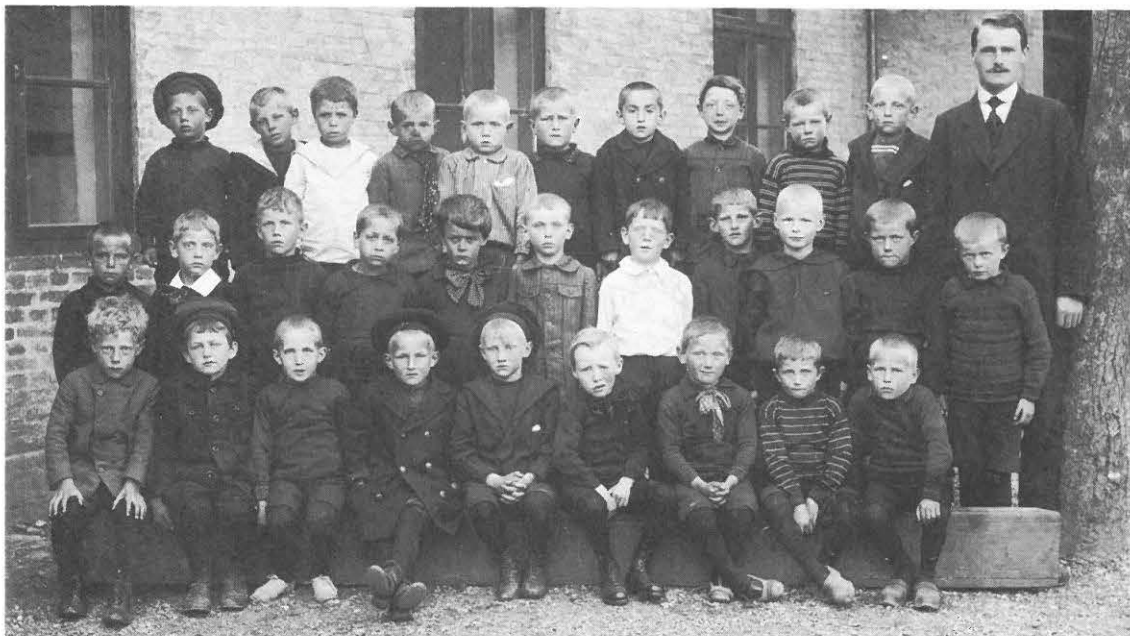
fra det  
gamle  
album

Fiskeriforeningen i Thisted var i ca. 1928 på udflugt til Fjerritslev, og det var en så stor begivenhed, at den skulle foreviges af en fotograf. Bagest fra venstre: Lene og Ingvar Hansen, den tredje blev kaldt Hollænder, derefter Julius Eriksen, Sigvald Jensen, Sigvalds søster Ingeborg, Jens Odgaards kone, Erna Larsen, Ester og Ingvard Larsen, Kristian Klit og h., Theodor Filtenborg, Kristine og Kristian Jensen, Filtenborgs datter, Kirstine Larsen, Ludvig Viel og h., Dorthea Rødbroe f. Eliasson, fru Valdemar Nielsen, Karl Slægter og h., Valdemar Nielsen. 2. række: Nielsen, kaldet Roer, Svend Aage Jensen, Sinne og Holger Larsen, Ole Andersen, Farsinsen og h., Alfred Pedersen med Kr. Jensen på skulderen, Kristian Larsen, Jens Odgaard, Karen og Ejler Jensen, Berg Kvist og h., Børge Nielsen med ukendt, Jens Hauge og h., Mads Holm og h., Rødbro. Forreste række: Dagny og Sloth med Farsinsens søn, Vestergaard og h., Henriksen og h., Jens Peter Jensen, Kirstine og Peter Viel, Ejner Viel og h., Johannes Eriksen og h., Peter Larsen, Iver Andersen og h., Kr. Nedergaard og h. Fotografiet er fra Ella Munk Christensen, Nørregade 48, Thisted. Hendes forældre, fisker Peter Larsen og hustru, Kirstine, er med på billedet.





Dette fotografi fra Thora Thomsen, Søndergade 24, Hvidbjerg, Thyholm, viser Floulev Købmandshandel, som den så ud indtil ca. 1960. Skorstenene i forgrunden sidder på Floulev gl. kro. Ejendommen i baggrunden tilhørte Valdemar Jensen, nu Søren Skærbeck.



Billedet er fra Thisted Realskoles gård i 1915. Det kommunale skolevæsen havde lejet to lokaler på realskolen på grund af pladsmangel. Bageste række fra venstre: Harald Hansen, Hundborgvej, Oktavius Früstück, Niels Skaarup, Hjultorv, Svend Nielsen, Nørreallé, Peter Petersen, Thorsgade, Adolf Madsen, Jyllandsallé, Folmer Jensen, Nørregade, Karlo Petersen, Kongensgade, Carl Emil Christensen, Østergade, Jens Evald Jakobsen, Dragsbækvej. Midterste række: Anders Christensen, Strandvejen, Holger Bjerregaard, Jernbanegade, Sigurd Kristensen, Dr. Louisegade, Helge Kold, Skolegade, Mogens Fenger, Møllevvej, Karl Junker, Vestergade, Ove Prohaska, Hundborgvej, Svend Erik Nielsen, Dragsbækvej, Robert Kristiansen, Thorsgade, Karl Einer Poulsen, Østergade, Aage Jensen, Kronborgvej. Forreste række: Svend Behr, Jernbanegade, Aksel Jensen, Dragsbækvej, Arne Tygesen, Jyllandsallé, Ivan Søndergaard, Dragsbækvej, Søren Balle, Brund, Helge Kroager, Vestergade, .... Jalk, Møllevvej, Reinar Sørensen, Strandvejen, Børge ? Birkholm, Vestergade. Billedet og oplysninger er fra Svend Behr, Slotsherrensvvej 143, Vanløse.



**fra det  
gamle  
album**

Børnene i Kløv Skole var stillet op til fotografering i foråret 1927. Marie Kanstrup, Kløv, giver følgende oplysninger: Bageste række fra venstre: Jens Vittrup, Lønnerup, Jens Knakkegaard, Kløv, Simon Oddershede, Kløv, Aksel Andersen, Kløv, Levin Gregersen, Østerild, Holger Jensen, Kløv, Anders Pedersen, Østerild, Alfred Thomsen, Lønnerup, Jens Kanstrup, Kløv, Jens Overgaard, Lønnerup, lærer Pedersen. Næste række: Karen Saarp, Kløv, Anna Overgaard, Lønnerup, Rigmor Mikkelsen, Kløv, Elly Nystrup, Lønnerup, Ellen Poulsen, Kløv, Sofie Langballe, Kløv, Anna Vittrup, Lønnerup, Else Thomsen, Lønnerup, Mary Oddershede, Kløv, Ida Andersen, Kløv, Marie Kanstrup, Kløv. Næste række: Petra Kærgaard Pedersen, Kølbygårds Mark, Maren Kærgaard Pedersen, Kølbygårds Mark, Agnethe Overgaard, Lønnerup, Ida Oddershede, Kølbygårds Mark, Kathrine Overgaard, Lønnerup, Marie Thomsen, Lønnerup, Kirstine Vittrup, Lønnerup, Else Fisker, Lønnerup, Mariane Fisker, Lønnerup, Irene Eriksen, Lønnerup, Klara Larsen, Kølbygårds Mark. Forreste række: Jens Kold, Kløv, Alfred Poulsen, Lars Henriksen, Kølbygårds Mark, Johannes Kanstrup, Kløv, Thorvald Jensen, Kløv, Viggo Damsgaard, Kløv, Dahl Thomsen, Lønnerup, Nystrup Vittrup, Lønnerup, Kristian Nystrup, Lønnerup, Anker Kanstrup, Kløv, Alfred Larsen, Kølbygårds Mark, Kristian Hansen, Kløv.





I Rosenkrantzgade i Thisted har der over for den daværende Amtstue ligget en friskole. Blandt eleverne var den nu 85-årige Noline Hansen, Schweizerdalsvej 8, Rødovre. Hun står med træsko på yderst til højre, lærerinde Agnes Mylldrups yderst til venstre. Martha Gilling, Ester Christensen, Ruth Christensen, Cippora Christensen, Maren Kær, Anna Berg, Ellen Josefsen, Else Vestergaard, Kirstine Nielsen, Dagny Gilling, Ingrid Jensen, Magda Kappel, Sigrild Nielsen, Harriet Christensen, Ejner Jensen (snedker, bror til Ingrid), Aage Kappel, Christian Frost, Frode Madsen, Poul Gilling, Frits Josefsen, Harley Christensen, Folmer Jørgensen og Ingrid Vestergaard er blandt dem, der er med på billedet, oplyser Noline Hansen. På det nederste billede lærerinde Agnes Mylldrups i sin stue på 1. sal.





**fra det gamle album**

Børnene i Gjettrup Skole, fotograferet sommeren 1911 mod skolebygningens østside. Allerbagest i midten, lærer Rasmus Laursen og Madam Laursen. Midt for døren, stående, i hvidt forklæde tjenestepigen Emilie Andersen. Børnenes navne er: Forreste række fra venstre: Eline Fomsgaard, Axel Kristensen (snedker), Henry Hedegaard, Hans Damsgaard, Ejnar Toftdahl, Kathrine Luxhøj, Agnes Hyldahl, Sine Larsen, Thomas Schelle, Lydia Toftdahl, Gudrun Laursen, Mette Staursbøl. Anden række: Peder Steffensen, Vilhelm Troelsgaard, Hilda Sørensen (Gundtoft), Stinne Poulsen (Bertelsen), Axel Laursen, Inger Kristensen (snedker), Stinne Larsen, Johanne Isaksen, Anne Gramstrup. Tredie række: Kristian Sørensen (Gundtoft), Vilhelm Jensen, Niels Frost, Martin Sørensen (Gundtoft), Marius Vilhelmsen, Stinne Staursbøl, Anna Hyldahl, Martin Isaksen, Meta Laursen. Bageste række: Aage Vilhelmsen, Erna Yde, Marie Poulsen (Bertelsen), Martinus Frost, Karl Sørensen (Gundtoft), Hilbert Nielsen, Emilie Kristensen (snedker), Anna Kristensen, Nikolaj Isaksen, Rita Isaksen. Billedet er fra fru Stinne (Kristine) Pedersen, født Poulsen, der har givet oplysninger om børnenes navne.





Mads Christian Jensen, Svanholm Allé 8, Skibby, har sendt disse to billeder. Det øverste er fra den tid, da der var 6 karle på Rosvang, 1920-22. Yderst til venstre hans far, Mads Martinus Jensen. De øvrige kan han ikke huske navnene på. Mads Christian Jensen var selv på Rosvang 1944-46, født i Snejstrup, kom som 7-årig til Sjælland, men har følt sig knyttet til Thy. Manden med hvid jakke, stråhat og lang pipe er af farfaderen Mads Møller Jensen, født i 1870 bosat i Næstrup.



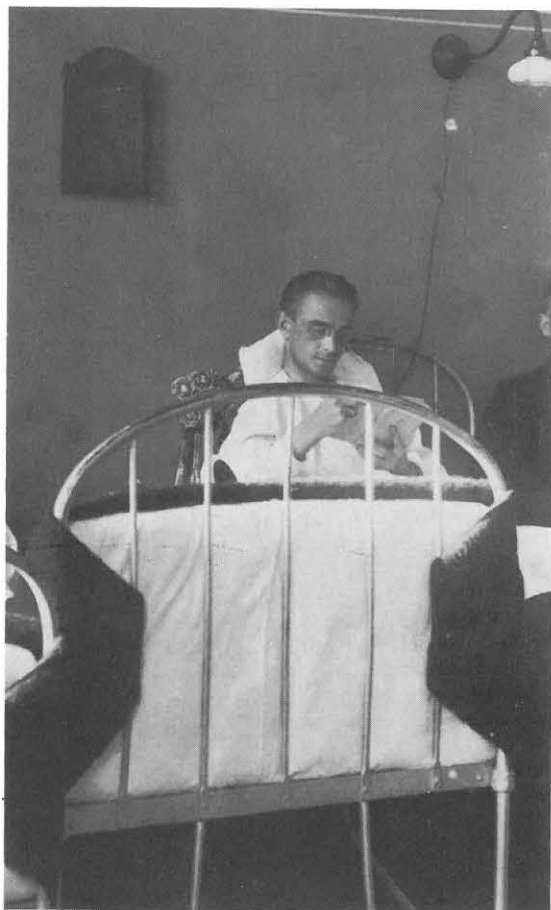
**fra det  
gamle  
album**

Mange vil kunne finde forfædre på dette billede fra et guldbryllop i Brund omkring 1910. Guldbrudeparret var Lars Chr. Østergaard og Else Bonde. Han var veteran fra 1864 og Dannebrogsmænd. Et barnebarn: Chr. Saugbjerg, Vænget 10, Nors, giver følgende oplysninger: Bageste række fra venstre: Skomager Christensen, Aagade 3, Thisted (gift med en datter af guldbrudeparret, Marie, der havde en systue), en sønnesøn, P. Kjellerup (boede i Thisted i mange år og havde tømrerværksted Møllevej 38), en sønnesøn Ole Bunk (bosat i Sjørring), Mads Saugbjerg, gift med datteren Anne Marie (boede i Tilsted). 2. række: Marie (som havde systue Aagade 3), Johanne (gift med P. Kjellerup), guldbrudeparret, Anne Marie (gift med Mads Saugbjerg) og et barnebarn (søster til de to unge i bageste række). Forreste række: Skomager Christensens søn Børge (blev musiker og ansat i Musikhuset), Aage Kjellerup (søn af P. Kjellerup. Blev arkitekt og bosat i Århus), Ella (datter af skomager Christensen, nu bosat i København), Mary (datter af P. Kjellerup, gift og bor i Randers), Laurids (søn af P. Kjellerup. Farmaceut. Døde ung i 1933), Johanne (datter af Mads Saugbjerg. Boede i Brund, nu død) og hendes bror Chr. Saugbjerg, bosat i Nors.





Fire snekastere rydder spor i Ydby vinteren 1945-46, fra venstre: Viliam Madsen, Ydby, Holger Stefensen, Ydby, Anders Broger, Holmgård, og Jens Johannesen, Ydby. Billedet er sendt til »Jul i Thy« fra Jens Johannesens søn, grosserer Nørgaard Johannesen, Monradsgade 2, Herning.



I »Jul i Thy« 1984 fortalte Johan Galster om ægteparret Uchtomsky, der dukkede op i Thisted efter 1. verdenskrig. Ira og Wladimir Uchtomsky var russiskfødt, og han kaldte sig fyrste. Johan Galsters far, overretssagfører Johan Georg Galster tog sig af parret og åbnede sit hjem for dem. Nogle dage efter dukkede statspolitiet op og meddelte, at ægteparret skulle udvises. Så skød fyrst Uchtomsky sig. Men han ramte ikke hjertet. I hast blev han bragt på Thisted Sygehus, hvor overlæge Espersen reddede hans liv ved at afkorte den ene lunge. Mens han lå i sygeseng blev han fotograferet. Fru bogbinder Hjorth, Thisted, er kommet i besiddelse af billedet af fyrsten, der er blevet så rask, at han kan sidde op i sengen.



fra det  
gamle  
album

Sådan så Frederikstov i Thisted ud omkring 1910, oplyser den 92-årige fhv. tømmerhandler A. Klit Nielsen, Thisted. Den høje bygning i baggrunden, Frederiksborg, blev bygget 1904. Oven over vinduerne på 1. sal står der L. Toft Dyrslæge. Den lavere bygning ved siden af er Hotel Danmark, og derefter følger Landmandshotellet. Hotel Danmark eksisterer ikke mere og Kvikly er opført, hvor Landmandshotellet lå.





Chr. Hansen var sten- og billedhugger i Frederiksgade i Thisted omkring 1910. Han havde udstilling i et tidligere restaurationslokale i det daværende højskolehjem, senere KFUM, oplyser fhv. tømmehandler A. Klit Nielsen. Passagen mellem Højskolehjemmet og Telegrafstationen (nu Sparekassen) blev brugt til opstilling af gravsten. Passagen forsvandt, da KFUM blev udbygget. Hvor passagen var, er der i dag indgang til Missionshotellet »Merci«.



I købmandsgården Vestergade 22 lå i 1910 biografen Cosmorama. Chr. Bjerregaard havde købmandsbutik i forhuset. Kusken, kommis Peter Pedersen skal ud med varer.



**fra det  
gamle  
album**

Sydthy Husmandskreds var på rejse i 1921, da dette billede blev taget, men det er ikke lykkedes at finde ud af, hvor rejsen gik hen. Billedet er fra Helga Kanstrup, Vestervig. Hendes mand, Folmer Kanstrup, var i nogle år formand for Sydthy Husmandskreds. Hans mor, Maren Kanstrup, er med på billedet. I øvrigt ses i bageste række fra venstre: Karl Hilligsø, Dover, Adolf Pedersen, Bedsted, Jens Kr. Jensen, Skaarup, N. J. Pedersen, Ydby, Niels Leegaard, Refstorp, Morten Gravesen Heltborg, Anton Møller, Ydby, Anders Madsen, Krik, Peder Kr. Pedersen, Sønderhå, Kr. Bjerregaard Hassing, Ib Thomsen, Vinderup. 2. række fra venstre: Niels Villadsen, Hvidbjerg, Niels Brogaard, Bedsted, Jens Buch, Vinderup, Kr. Thing, Barslev, Kr. Sørensen, Vesterlund, Kr. Kristensen, Visby, Graves P. Gravesen, Vestervig, P. Skolemester, Øsløs, Jens Kr. Jensen, Taabel, Jens Odgaard, Hørdum, Kr. Hargaard, Jestrup, Anders Kjærgaard, Aalskov. 3. række fra venstre: J. P. Nielsen, Flovlev, J. Jensen, Vinderup, C. Thomsen, Hasselholt, Else Thomsen, do. Anna Stensgaard, Hurup, Karen Marie Pedersen, Grurup, Mathilde Odgaard, Bækkelund, Maren Kanstrup, Astrup, Povl Bach, Kallerup, N. P. Jensen, Helligkilde, J. Nielsen, Refsbøl, Maren Kjærgaard, Aalskov, Nanna Jensen, Aal. Forreste række: Luise Deppermand, Buchvald Thomsen, Povl Thomsen, Kr. M. Thomsen, Gunnar Thomsen, Otniel Thomsen.





Disse afholdsfolk er formentlig samlet til møde i Thisted. Manden yderst til venstre med briller er David Kjærgaard, foran ham fru Kjærgaard, ved siden af ham telefonmontør Anthon Jensen. Billedet er fra Anthon Jensens datter, Helga Kanstrup, Vestervig. Måske kan nogle af »Jul i Thy« læsere give nærmere oplysninger.



Dette billede fra Ydby Teglværk er formentlig taget i 1926, mener Emmy Nielsen, Havrevej 7, Thisted. Hendes bror, Nicolaj Larsen, er med på billedet. I forreste række fra højre: Poul Hestbech, ? Hansen, Otto Madsen, P. V. Madsen, Nicolaj Larsen, Kristian Olsen, Alfred Søndergaard, Johs. Jensen, ukendt, ukendt, Anton Olsen, Chr. Nielsen Vendelbo. Bagest fra højre: ? Foldager, Laurits Skriver, ukendt, Martin Reenberg, ? Trandberg.



fra det  
gamle  
album

Elevbilledet fra Kallerup Skole 1914 er kommet fra Johanne Thorsted, Søskrænten, Sjørring. Bageste række fra venstre: Marie Færgaard, Anders Søndergaard, Alf. Nielsen, Peter Svensker, ukendt, Søren Sørensen, Jacob Jørgensen, Marinus Thomsen, Karl Dybdahl, Harald Immersen, lærer Eriksen og frue. Midterste række: Signe Madsen, Kirstine Hornstrup, Annine Skriver, Ane Marie Klemmensen, Johanne Kaagaard, Marie Søndergaard, Kirstine Madsen, Anna Immersen, Agnes Andersen, Stinne Immersen. Forreste række: Johannes Hornstrup, Alf. Færgaard, Niels Jensen, Anders Immersen, Albert Svendsen, Johs. Andersen, Dagny Eriksen, Karen Jensen, Anna Jensen, Johanne Nielsen, Sigrid Immersen, Herluf Eriksen.





**fra det  
gamle  
album**

For 50 år siden deltog Thisted Amts præsentationshold i landstævnet i Ollerup. Anders Bisgaard, Hundborgvej 84, Thisted, oplyser, at lederen af kvindeholdet var Ingeborg Anker-Møller, Klim, men de øvrige er der ikke navne på.



fra det  
gamle  
album

De mandlige gymnaster blev ledet af Peder Pedersen, Boddum, da Thisted Amts præsentationshold deltog i landsstævnet i 1935, oplyser Anders Bisgaard, Thisted. Mange vil sikkert kunne genkende sig selv på dette billede fra Ollerup.





fra det  
gamle  
album

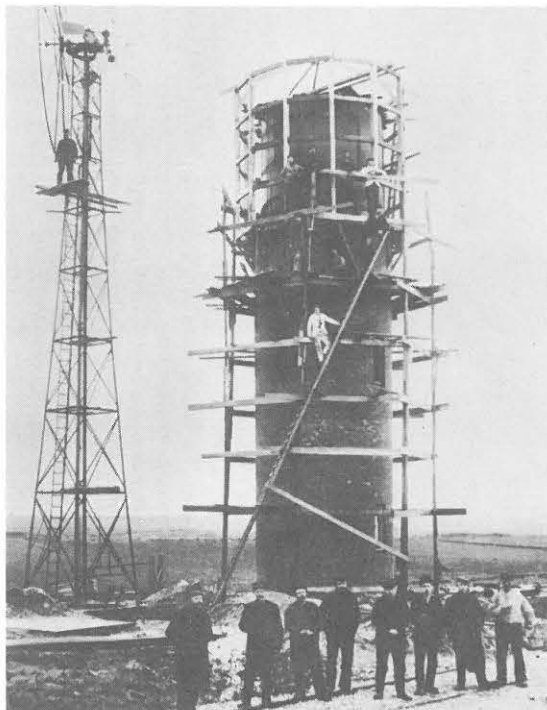
Klasseværelse på Østre Skole ved Munkevej i Thisted, senere gymnasium, nu handelsskole 2. F blev fotograferet i 1931, og Ida Marie Bæk, Strandvejen 61, Thisted, har fremskaffet de fleste navne. Ved bordrækken nærmest døren sidder øverst fra venstre: Dagny Sørensen, Rita Andersen, Ida Jensen, Gerda Berthelsen, Ellen Lundholt, Ruth Christensen, Karen M. Nørgaard, Grethe Kloster, Dagmar Clemmensen. Midterste række: Grethe Dalgaard, Ellen Frostholt, Lis Jepsen, Hilma Olsen, Karen M. Mikkelsen, Anna Jensen. Bordrækken til højre: Ruth Gravesen, Gerda Skaarup, Inger M. Hansen, Inger Jakobsen, Gudrun Iversen, Grethe Jensen, Asta Sørensen, Maja Hove, Inger Krog, Grethe Kirk. Læreren ved døren var vikar, datter af uddeler Rasmussen, Arbejderforeningen. Læreren i baggrunden hed Othilde Poulsen og var klasselærer de fire første år.



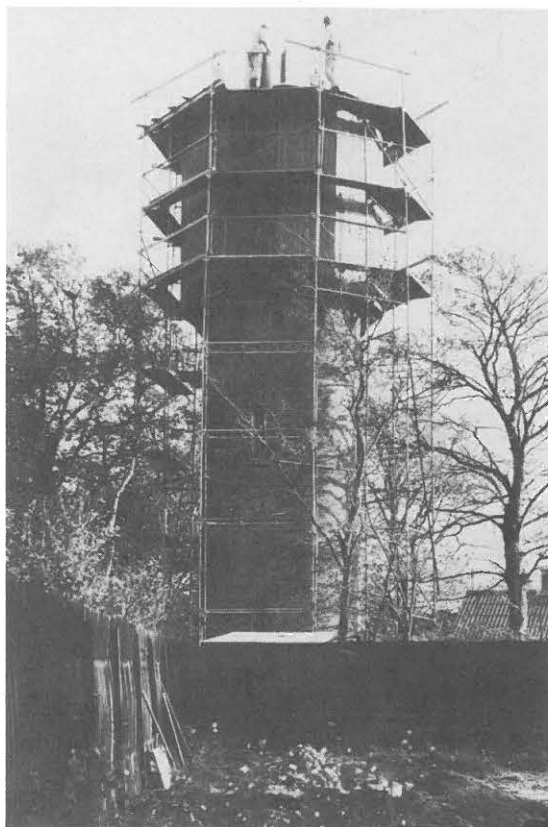
**fra det  
gamle  
album**

Smed i Hundborg gennem 37 år, Niels Kanstrup, har sendt dette gamle fotografi til »Jul i Thy«. Niels Kanstrup har i de sidste 30 år boet i København og har nu ophold på Plejehjemmet, Kirsebærhaven 20 i Valby. Hans kone, Marie Kusk, er med på billedet, og han skriver: »Det var dette år, holdet fik Hotelejer Poulsens vandrepokal som ejendom, og da var der karle og piger, som ville vise, hvad de kunne og ville i Hundborg«. Den 90-årige Niels Kanstrup har ikke yderligere oplysninger. Hvem kan hjælpe?





Thisted-Fjerritslev Jernbane havde 4 damplokomotiver ved åbningen 19. november 1904. De fik fyldt vand på ved endestationerne i Thisted og Fjerritslev. Da det kneb at have vand nok til hele strækningen, blev der i 1906 opført et vandtårn midt imellem – i Østerild. Det blev ikke en stor udskrivning efter vor tids målestok. Regnskabet over tømrerarbejdet er bevaret. Udgiften blev kun på 760 kr.! Jens Gregersen var begyndt som tømrer i Østerild i 1904. Han havde akkord på tømrerarbejdet ved opførelsen af vandtårnet og noterede i sin lommebog, at materialerne kostede 466 kr., lidt smedearbejde 7 kr., malerarbejde 35 kr. Lønudgiften beløb sig til 172 kr., i alt 680 kr. for tømrerarbejdet, levering af materialer, vinduer og døre og maling af træværket. Overskud til tømrermesteren: 80 kr. Efter veludført arbejde fik Jens Gregersen tømrerarbejdet på stationerne mellem Thisted og Fjerritslev. Denne opgave gik videre til hans søn, Levin Gregersen, som har opbevaret faderens lommebog. Ved vandtårnet blev opført en mølle, som sørgede for at pumpe vand op i to beholdere. Denne mølle rustede op, men da havde nye hjælpemidler vist sig. Da banen var nedlagt 1. april 1969, blev stationsbygningen og vandtårnet overtaget af kommunen. Maleren Henning Therkildsen købte bygningerne, og da der i Håndværker- og Borgerforeningen fremstod ønske om at bevare vandtårnet som vartegn og minde om en svunden tid, blev der lavet en kontrakt. Henning Therkildsen indgik på at leje vandtårnet ud til foreningen for en periode på 27 år frem til 100-året for banens oprettelse. Den årlige leje er et symbolsk beløb på 1 kr. Til gengæld skal foreningen sørge for vedligeholdelsen. Tårnet blev restaureret i 1978. Henning Therkildsen bidrog med 10.000 kr., Thisted Kommune gav 15.000 kr. Flere fonde gav bidrag, så det lykkedes at komme op på de godt 33.000 kr., restaureringen kostede. Det øverste billede er fra opførelsen i 1906. Det nederste fra restaureringen i 1978.





**fra det gamle album**

Billedet fra Klitmøller Skole 1917 er sendt til »Jul i Thy« fra Thorvald Madsen, Krogstens Allé 51, Lejlighed 1, Hvidovre. Han er selv med på billede nr. 2 fra højre i forreste række. I bageste række står lærer Andersen yderst til venstre. Derefter følger: Chresten Konge, Anton Hede, Albert Dragsbæk, Aksel Dragsbæk, Johannes Nielsen, Kyora Odder, Otto Andersen, Hans Stougaard, Otto Brandt, Niels Nielsen, Peter Oddershede, Johannes Nielsen, Otto Korsgaard. 2. række: Johanne Brund, Theodor Oddershede, Otto Mortensen, Valdemar Andersen, Johannes Andersen, Per ved Per Hausgaard, Ejner Krogh, Johannes Ringgaard, Chr. Mortensen, Karl Pil Kristensen, Niels Konge, Aage Konge, Martin Lyhne, lærer Lassen, fru Lassen. 3. række: Anna Pedersen, Anine Olsen Krogh, Astrid Brun, Marie Bach, Mette Mortensen, Marianne Nielsen, Marie Knudsen, Marie Korsgaard, Angusta Brun, Marie Jørgensen, Sinne Madsen, Nikoline Larsen, Marie Olesen. 4. række: Helga Konge, Maren Jørgensen, Dagmar Madsen, Jensigne Pedersen, Kathrine Boesen Nielsen, Vilhelmine Nielsen, Anna Krogh, Marie Dragsbæk, Elna Madsen, Anna Nielsen, Helga Madsen, Sigfred Lyhne, Else Salmonsens, Ingeborg Dragsbæk, Anna Nielsen, Jorgine Jørgensen, Karen Boesen Nielsen. 5. række: Madame Andersen, Christian Konge, Andreas Pedersen, Karl Oddershede, Viggo Oddershede, Jens Olesen, Otto Andersen, Ejnar Nielsen, Vilhelm Brun, Niels Mikkelsen, Peter Nystrup, Thomas Nielsen, Søren Nielsen, Valdemar Bunk, Kristian Nielsen, Kristian Nielsen, Niels Hansen, Peter Olesen. Forreste række: Ejnar Andersen, Kristian Odder, Jens Hede, Vilhelm Dragsbæk, Andreas Mortensen, Vilhelm Jensen, Peder Brandt Pedersen, Niels Hede, Thorkild Kristensen, Thorvald Madsen og Peter Mikkelsen.



*Tilbageblik over store og små begivenheder  
i tiden fra oktober 1984 til oktober 1985.*

# Året der svandt

## OKTOBER

Vestervig Sygehus' skæbne blev afgjort i Viborg Amtsråd den 1. oktober. Med 15 stemmer mod 11 blev det vedtaget at nedlægge sygehuset og bruge bygningerne til et H-plejehjem med plads til 20. Alle amtsrådsmedlemmer, valgt i Thy, stemte imod nedlæggelsen af sygehuset.

Erik Henriksen er fra 1. oktober ansat som forstander for Ås Ungdomsgård. Han har tidligere virket på en institution i Hobro. Der er på ungdomsgården plads til 14 beboere i alderen 13 – 18 år.

Viborg Amtsråd antager Kristian Brøns Nielsen som forvaltningschef for social- og sundhedsområdet fra 1. januar i stedet for Nis Ley, der har ønsket at fratræde. I sygehusforvaltningen har Steen Christensen afløst E. Madsen. Kultur- og undervisning har fået Jens Otto Nystrup som chef efter H. E. Niensens død.

Kathrine og Martin Yde Nielsen, plejehjemmet i Sundby, kunne 12. oktober fejre kroniamantbryllup. De er henholdsvis 87 og 91 år. I 53 år boede de på Hvidhøjvej 18.

Den 21-årige Helle Gregersen, datter af Sonja og Chr. Gregersen, Ahornvej 43, Thisted, har på Aalborg tekniske Skole modtaget sølvmedalje og en flidspræmie på 2000 kr. fra Tjenerforbundet. Hun er udlært som tjener på Rold Storkro og kan blive, men ønsker at se sig om i verden.

Sognepræst Steen Lund trak sig tilbage efter at have virket i Boddum-Ydby siden 1947. Præsteparret tager ophold på Falster, hvor en datter og svigersøn er bosat.

Indenrigsministeriet har besluttet, at apotekerne i Vestervig og Koldby bevares indtil videre. Der var planer om, at Vestervig Apotek skulle være en filial under Hurup.

Medieforskeren Ole Prehn har vundet en pris på 20.000 kr, udsat af Provinsbanken. Ole Prehn, der er søn af Peter Prehn, Thisted, virker ved Aalborg Universitets Center.

30. oktober var det 50 år siden, Sørensens Herremagasin blev oprettet i Torvegade i Thisted. I 1969 omdannedes forretningen til et aktieselskab, da den hidtidige indehaver, M. Sørensen, fyldte 70. Efter M. Sørensens død i 1977 er fru Meta Sørensen direktør for selskabet, der drives af veltjente medarbejdere.

Jette Thagaard Jacobsen har i forbindelse med studier på Aarhus Universitet skrevet en musikvidenskabelig afhandling om musiklivet i Thisted. Det er blevet til en bog på 128 sider plus bilag.

Georg Langkjer holdt afskedsprædiken i Hunstrup og Østerild kirker den 28. oktober. Han har virket i pastoratet i 39 år og været provst i en årrække. Provstegerning var han træt af, men ikke af præstegerningen, konstaterede han ved afskeden.

Folmer Toftdahl-Olesen, søn af Sinne og Kr.

Toftdahl-Olesen, Dragsbækvej, Thisted, har ved Aarhus Universitet bestået teologisk embeds-eksamen.

## NOVEMBER

Carl Madsens gård i Kåstrup brændte natten til 1. november, mens familien var i Israel. En 17-årig søn blev vækket af en nabo, som havde opdaget, at stalden brændte.

Præstefruen i Vang, cand. mag. Lene Duus, har fundet navnene på 27 præster i sognet siden reformationen, 1536, da Søren Justesen blev ansat.

Lars Kr. Toftdahl er blevet sognepræst i Visby-Heltborg og Hassing-Villerslev. Fru Bodil Toftdahl er ansat som hjælpepræst for provsten i Vestervig.

Arkitekt Helle Klint, København, har i løbet af en snes år restaureret Snejstrup Mølle. Hun vil

bruge møllen til sommerbolig sammen med sin mand, en japansk professor i arkitektur.

Hanstholm Kirkecenter blev indviet 4. november af biskop Henrik Christiansen. Desuden deltog provst J. R. Christensen, Kettrup, og flere præster i indvielsen.

Som rektor for Kirkemusikskolen i Vestervig fra 1. januar er ansat organist og kantor ved Sct. Mortens Kirke i Randers, Bent Frederiksen. Han afløser Jesper Jørgen Jensen, der har opsagt sin stilling.

Gdr. Alfred Overgaard, Skårup, blev dræbt, da han 7. november trådte ud foran en bil på Trapsandevvej. Han blev 71 år. I årene 1970-82 var han medlem af Thisted Byråd.

Erik Nyholms stentøjssøjle ved hovedvejen øst for Hurup er omtalt i en ny årbog »Kunst 84«. Søjlen, der er kunstnerens hovedværk, er vartegn for Hurup, opsat på foranledning af håndværker- og borgerforeningen.

Thistedes borgmester 1954-70, Aksel Mikkelsen, døde 19. november, 86 år gammel. Han var i



Indvielsen af kirkecentret i Hanstholm fandt sted søndag den 4. november. Forrest i processionen biskop Henrik Christiansen og den daværende formand for Hansted Menighedsråd, Doris Laursen.



byrådet fra januar 1943, da han afløste konsul Richard Hove.

Den 81-årige Marianne og den 85-årige Ole Bunk, Søskrænten, Sjørring, kunne 23. november fejre diamanbryllup. De har i en lang årrække drevet en ejendom i Sjørring.

Thisted Kommune har solgt Strandhotellet for 1,2 million til den 39-årige Hans Erik Hyldig. Han er født i Thisted, er salgschef på Struer Brødfabrik og bosat på Thyholm.

Den 22-årige Carl Møller overtager sin oldefars købmandsforretning i Koldby. Oldefaderen, Chr. Møller, startede i 1884, farfaderen, Carl Møller, overtog forretningen i 1912, den overgik i 1952 til faderen, Jørgen Møller, og nu starter fjerde generation.

Kontorleder Leo Mikkelsen har 1. november været ansat på politistationen i Thisted i 25 år. Kontorpersonalet tæller 25.

Et rådhus i Hanstholm kom et skridt nærmere, da kommunalbestyrelsen traf beslutning om placeringen. 8 stemmete for at lægge det syd for centeret, 5 ønskede det placeret nord for.

Den 30. november kunne Kirstine og Thøger Iversen, Lyngby, fejre diamanbryllup. De har boet i Lyngby siden de blev gift i 1924. Han har drevet fiskeri.

Solhjem i Østerild har 1. december været i drift i 25 år. Indvielsen fandt sted på kong Frederiks fødselsdag 11. marts 1960 og foretoges af amtmænd Egedorf.

Husmandsforeninger i Thy, på Mors og Han Herred har antaget Ellen Skou Andresen som husholdningskonsulent. Hun er uddannet på Ankershus i Sorø og som klinisk diætist på Aarhus Universitet.

## DECEMBER

Slægten Thisted holdt lørdag den 1. december stævne på Fæggesund Kro. For arrangementet stod sygeplejerske Elly Thisted, Fredsø. For tre generationer siden rejste en smed Christensen fra Thisted til Viborg. Han blev kaldt Thisted og fik

kongelig tilladelse til at bære navnet, oplyser redaktør Anders Thisted.

Sparekassen Thys lederpris gik til Ellen Pedersen, der leder KFUK-spejderne på Thyholm, og Thomas Frost, Svankjær Boldklub, der har været aktiv inden for idræt i 57 år. De fik begge 5000 kr. plus diplom.

Henning Christensen, Thisted, har på museet vist en lysbilledserie fra Thisted, bygget over tre artikler, Florian Martensen-Larsen skrev til Thisted Amts Tidende i 1967. Den daværende amtmænd i Thisted lagde selv stemme til ved fremførelsen, idet han har indtalt teksten på bånd.

En ny sognepræst, Tommy Hegner, blev indsat af provst Georg Langkjer i V. Vandet-Ø. Vandet-Skinnerup den 9. december som afløser for Kaj Lyksholm.

Den 32-årige cand. mag. Esben Graugaard er ansat som museumsinspektør i Holstebro. Han er født på Thyholm, hvorfra hans forældre flyttede til Hurup.

Advokat Niels Stensgård Vase, søn af Søren Vase, Koldby, bliver fra 1. januar underdirektør i Forsikrings-selskabet Thisted Amt. Han blev ansat i firmaet for et par år siden.

De samvirkende jyske Landboforeningers sølv-medalje for landboflid gik til Elly og Rich. Hove Nielsen, Kjelstrup, Sonja og Kr. Gravesen, Øster Vandet.

Under en højspændingslinje syd for Frøstrup er fundet en omkommet hunstork. Den havde dannet par med hanstorken i Frøstrup.

Simon Andersen afhænder fra januar Hanstholm-Thisted-ruten til Jørgen Vestergaard, Thisted, og Erik Bak, Sundby Mors. De nye ejere kører på Thisted-Nykøbing-ruten og overtager endvidere Nykøbing-Skive-ruten. De tre ruter skal drives under navnet Limfjordsruterne. Man skal kunne køre fra Hanstholm til Skive uden at skifte.

Gdr. Laurits Lyng, Kløv Kær, blev hædret på kødkvægskuet i Horsens og udnævnt til æresmedlem af Dansk Korthornsavlerforening.

Julemænd hænger ikke på træerne, skriver Mette Fastrup i Thisted Dagblad. Det lykkedes ikke Centerforeningen i Hanstholm at få en



julemand til at optræde ved arrangementerne den sidste søndag før jul.

I danskere burde skønne mere på, hvor godt I har det, siger Bjarne Pedersen, Sarnia, Ontario, USA. Han er i Thy sammen med sine kone Grete og deres to børn. Bjarne udvandrede i 1957, Grete i 1958 og de blev gift i 1959. De er i Thy i anledning af, at Gretes far og mor, Lydia og Poul Jepsen, Fuglebakken, Hurup, kan fejre guldbryllup 28. december.

Thisted Håndværkerforenings pris for smuk restaurering gik til Thisted Andelsboligforenings Nygade-projekt og til Leo Iversen, Grydetorv 18.

## JANUAR

Den 18-årige svømmepige Annette Jørgensen, Thisted, blev udpeget som årets sportsnavn i Thy 1984.

Der er nu is i alle danske fjorde og indre farvande. I Limfjorden søger Goliath Gøl for hjælp til skibe.

Thisted Lufthavn havde en fremgang på 8 pct. i 1984. Antallet af passagerer nåede op på 27.000 mod 25.000 året før, oplyser direktør Gunnar Tietz, Danair.

Den 31-årige Magnus Søndergaard, Agger,

bliver fra 1. februar landssekretær for Kristeligt Folkepartis Ungdom.

Fra den 20-årige Fred Hampton, der ved Rotarys hjælp tilbragte et år i Hanstholm, er en julehilsen nået frem:

*Kære Hanstholm. Selv om det er to år siden, jeg forlod den grønne by med det blåe hav, det føles som om det var igår at jeg rennede rund og søgede efter gaver til alle de mennesker jeg kender her i staterne. Det gør vi også herhjemme, men det er mere »business«. Jeg håber at i glemmer aldrig den julekultur som i har. Den er meget speciel. Merry Christmas from Phoenix, Arizona And a Happy New Year from Amerika. Fred Hampton*

Den 31-årige diakon Bodil Noer Pedersen, datter af gdr. Karsten Pedersen, Næstrup, skulle 9. januar været udsendt som missionær fra Sjørring Kirke, men højtideligheden blev aflyst på grund af sne og kulde. I Nørhå Præstegaard frøs det 30,4 grader. Bodil Noer Pedersen rejser 2. februar til Bangladesh.

Formanden for Thisted-Hanstholm Lærerkreds gennem 6 år, Jørn Broberg Nielsen, tiltræder som sekretær i Danmarks Lærerforening i København. Den ny formand bliver Palle Holm, Snedsted.

Den 65-årige Andreas Lodahl, Hurup, har besluttet at holde op som mælkemand. På grund



Grete og Bjarne Pedersen var sammen med Deres to børn rejst fra Amerika til Thy for at deltage i en guldbryllupsfest i Hurup. Fra venstre Steven, Lydia og Poul Jepsen, Anette, Grete, datter af guldbryllupsparret, og Bjarne Pedersen.



af konkurrencen fra lavprisforretninger vil han ikke længere bringe mælk til kundernes gadedør. Han var måske Danmarks sidste mælkeemand.

43 iranske flygtninge blev 12. januar indkvarteret på Vesterhavsgården i Taabel i Sydthy.

En 35-årig mand blev 21. januar så utilfreds med den behandling, han havde fået på bistandskontoret i Thisted, at han kunste tre kunstværker, der var udstillet i forhallen på Thisted Rådhus. Kunstværkerne var i stentøj, udført af Preben Gang, værdi 160.000 kr.

Provst Georg Langkjers efterfølger som sognepræst i Hunstrup-Østerild, cand. teol. Inge Palsberg Nielsen, Løkken, ordineres i Budolfi 31. januar. Hun skal indsættes i de to kirker søndag den 3. februar.

Sognepræst A. J. Hindsholm, Sennels er ved kongelig resolution udnævnt til provst for Thisted Provsti fra 1. februar. Han er 55 år og har været i Sennels siden december 1960.

Skytteforeningsformand gennem mange år, Peter Mouritsen, har modtaget De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers hæders-tegn.

Nordthy Husmandskreds' humorlegat gives til en familie i Hørsted, Gerda og Preben Kielsgaard Nielsen og deres tre børn. De har drevet deres ejendom med godt humør trods en stor rentebyrde.

Ruth Svoldgaard, formand for TIKs gymnastikafdeling, er kåret som »årets leder« i Thisted Kommune. Prisen uddeles af Fritidssamvirket i Thisted.

## FEBRUAR

1. februar åbnede Nordvestjysk Naturhøjskole i den tidligere Morup Mølle Kro. Forstander er Jan Schøler Nielsen, formand for bestyrelsen skoleinspektør Hennig Nielsen, Vestervig. Skolen begynder med 15 elever.

Ejeren af Bygholm Motel, Børge Mogensen, gør klar til at tage imod 60 flygtninge.

Aldrig har jeg længtes så meget efter forår som

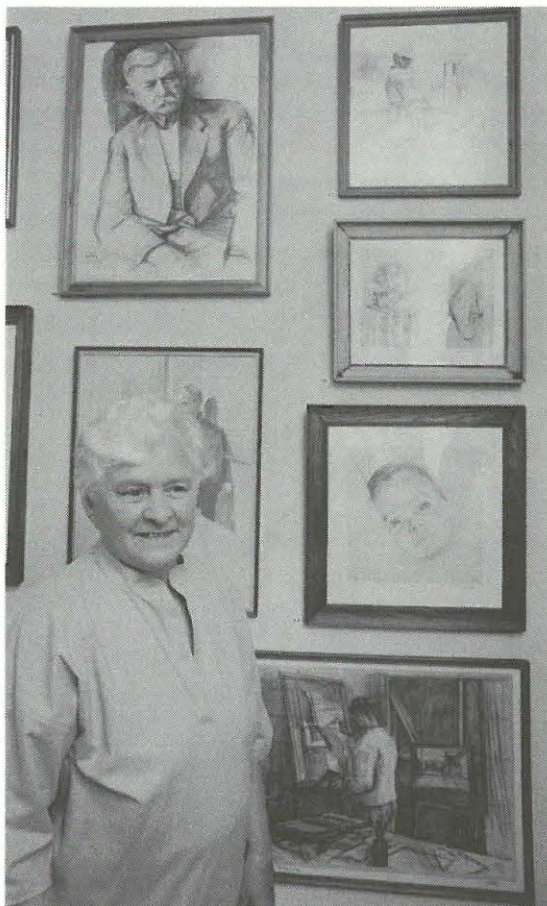
i år, sagde tegneren Ellen Raadal, Krik, på sin 75 års fødselsdag 5. februar. Hendes omfattende og højt skattede produktion har været udstillet i Vestervig.

Politistyrken i Sydthy fordobles. Poliassistente Aage Olsen, Hurup, får assistanse af Peter Poulsen Smed, Thisted.

To i Hurup har sagt ja til en gerning som missionærer i Sudan i 2 år. Det er Inga Brun Kristensen, uddannet som sygeplejerske, og P. Ove Kristensen, der i 10 år har været direktør for NPK-Sko i Hurup.

Svømmelærer Herdis Dyrmann, Thisted, har modtaget et legat på 7500 kr. til et studieophold i England. Hun får Matilde og Niels Niensens legat for sin indsats for synkrosvømning.

Albert S. Bornerup, Thisted, der fyldte 90 den



Ellen Raadal ved udstillingen i Vestervig



15. februar, får sit kørekort fornyet hvert år, så han kan køre rundt og fortælle om sine oplevelser gennem et langt liv. Han er ude til omkring hundrede møder om året.

Det tidligere Søndbjerg Børnehjem, der blev lukket i sommeren 1984, skal være et folkekirkeligt mødested med tilbud om refugieophold og kirkehøjskole.

Thisted Byråds kulturelle Udvalg har bevilget 10.000 kr. til en komponist, som til sommer skal bo i Snedsted og aktivere så mange som muligt af stationsbyens 1200 indbyggere.

På baggrund af den strenge vinter mindes speciallæge Olaf Nørgaard, Holstebro, at fire fra Helligsø i isvinteren 1928-29 gik over Nissum Bredning. Det varede et par timer at gå over isen.



Skuespilleren Jens Okking kom 19. marts til Thisted for at medvirke ved TV-optagelser om J. P. Jacobsen. Jens Okking læser uddrag af digterens værker, og dr. phil. Jørn Vosmar, Aarhus Universitet, kommenterer.

Efter et ophold i Lemvig gik de tilbage og nåede sidst på eftermiddagen til Helligsø. Deltagerne i turen var William Roursgaard, Kr. Nielsen, Marius Kristensen og Poul Jensen (Hermansen).

## MARTS

Når Chr. Frost fra 1. juli trækker sig tilbage som stadsingeniør for Thisted Kommune, efterfølges han af cand. jur. Torben Juul-Olsen, der får titlen »Teknisk direktør«. Han har fra 1982 været kontorchef ved Thisted Kommune.

Firmaet Tulips mand i Amerika, Søren Svenningsen, voksede op i Thisted, hvor hans far var toldkontrollør, senere toldforvalter i Skive, Erik Svenningsen. Søren Svenningsen sælger danske slagteriprodukter gennem Tulips amerikanske datterselskab, Majesty Inc.

P. Taabel & Co. i Hanstholm vil i løbet af sommeren afslutte en udvidelse til 40 millioner. Fabrikens arealer øges med 5000 kvadratmeter med henblik på større salg af fiskeprodukter.

De første flygtninge kom til Bygholm Motel den 7. marts. Det drejer sig om 25-30 iranere.

Mejerigården i Thisted, der i 1984 eksporterede 3000 tons fetaost til Iran, har fået en ny stor eksportordre.

Politiassistent Verner Nygaard mødte 7. marts for sidste gang i Hanstholm Kommunalbestyrelse som medlem af den socialdemokratiske gruppe. Han vil melde sig ind i Venstreforeningen og fortsætte som løsgænger.

Hvis man altid bruger lidt mindre, end man tjener, går det sjældent helt galt, siger Chr. J. Christensen, der 9. marts fyldte 70. Han er født i et husmandshjem i Boddum. Siden 1971 har han været ejer af Vestervig Overgård, hvortil der hører godt 200 tdr. bygsdl. Besætningen er på 270 kreaturer, deraf 100 køer.

Skoleinspektør Leon Fredgaard, Hurup, blev ny folketingskandidat for Venstre i Thistedkredsen. Han afløser Leo Berwald, der efter at have været driftsleder på Mejerigården i Thisted har fået ansættelse i Videbæk.



Det radikale folketingsmedlem Dagmar Mørk Jensen, Sjørring, har besluttet at sige ja til en opfordring om at lade sig opstille i Holstebro-kredsen. Ved de sidste to valg har hun været opstillet i Thistedkredsen.

Sparekassen Thy fik to nye bestyrelsesmedlemmer, viceinspektør Benny Røge, Hanstholm, og advokat Hans Holck, Thisted.

Kirkeminister Mette Madsen har truffet beslutning om en helhedsløsning for Hanstholmen. Hans Aage Linde bliver sognepræst for Ræhr-Vigsø-Klitmøller, Inge-Lise Wagner for Hansted Sogn.

Direktør Anders Skjødt kan 1. april fejre 40 års jubilæum som ansat i Andelsbanken. Han kom til Thisted i 1963 som bogholder og har været direktør siden 1972.

## APRIL

Provst K. Schjødt-Pedersen indsatte cand. teol. Claus Henry Olsen som sognepræst i Boddum-Ydby efter Steen Lund.

Den danske Banks tidligere ejendom på hjørnet af Asylgade og Jernbanegade, opført 1884, var

bank til 1960, da bygningen blev overtaget af møbelhandler Frøkjær Knudsen. Han afhænder fra 1. juli bygningen til Statsanstalten for Livsforsikring.

Gunnar Iversen har skrevet et J. P. Jacobsen-stykke, som Danmarks Radio indspillede på museet i Thisted. Medvirkende er Kirsten Peuliche, Per Pallesen og Arne Hansen.

Thisted Erhvervsforskolet skal have en ny forstander. Skibsbygger Ole Klemme, der har ledet skolen siden starten 1982, er sammen med sin familie rejst til Saudi-Arabien for at deltage i et ulandsprojekt. Else Marie Frost konstitueres som forstander.

Blandt de amerikanere, der søger slægtninge i Thy, er Marshall H. Bishop, Coloni Circle. Hans oldeforældre er bedsteforældre til Holger Pilgaard, Hurup.

Thylands Radio er navnet på en ny forening i Thy. Formålet er at oprette en nærradio. Initiativet er udgået fra Liberalt Oplysningsforbund, der som teknisk sagkyndig har faktor Erik A. Lauridsen.

Thisted Kommune får atter en heltidsansat skolelæge. Fra 1. august er ansat den 40-årige Karen Iversen, der er på Thisted Sygehus.



I salen på det gamle rådhus ved Storetorv forelæste professor F. J. Billeskov Jansen — opvokset i Thisted — om J. P. Jacobsens spor.



Den 30. april blev en mindedag for J. P. Jacobsen 100 år efter hans død. På det gamle rådhus var der uropførelser af Peder Holm-melodier til J. P. Jacobsen-tekster, fremført af Nordvestkoret, der blev dirigeret af J. P. Jacobsen-selskabets formand, Jørgen Munk. Professor F. J. Billeskov Jansen præsenterede en ny bog »I J. P. Jacobsens Spor«. I forbindelse med en nyopstilling i J. P. Jacobsen-stuen på museet var der illustrationer til J. P. Jacobsen-værker, udført af bl. a. Susanne Tvermoes. I Teatersalen ved Hotel Aalborg læste skuespilleren Joen Bille uddrag af J. P. Jacobsen-tekster, kædet sammen af Billeskov Jansen.

## MAJ

40 års dagen for Danmarks befrielse blev 5. maj markeret i friluftsteatret i Thisted med faner, musik, sang og taler. Poul Boe læste en prolog af Halfdan Rasmussen, P. Vestergaard talte om frihed og demokrati. I kirken medvirkede pastor Leif Kallesen, organist Gwyn Hodgson og kirkens drengkor. I lystanlægget i Hurup blev afsløret en mindesten med tekst af G. Nielsen-Refs: Mejslet ind i stene / Danmark atter frit / Vi må værne om det / Danmark dit og mit

Forfatteren Majnar S. Nielsen slutter sin beretning om bageren Alfred. Hans første bog havde titlen »Bagerens Søn«, den anden hed »Rent mel i Posen«. Den tredje »Den enes død« ventes udsendt i efteråret 1985. »Rent mel i Posen« foregik i Thisted under besættelsen.

Nordthy Husmandskreds markerede 75 års jubilæet ved udsendelse af en bog og en fest i Sjørring-Hallen 18. maj. Foreningen blev stiftet 27. februar 1910.

Formanden for Thisted Turistforening, sparekassedirektør Poul Jensen oplyste på generalforsamlingen, at turistomsætningen i Thisted Kommune i 1984 beløb sig til over 50 millioner kr.

Egtvedpigens søster er fundet ved Frørstrup, skriver Mette Fastrup i Thisted Dagblad. I en smukt bygget stenkiste lå resterne af en kvinde fra

bronzealderen. Da hun blev begravet for ca. 3000 år siden, havde hun en bronzering på hvert håndled og en bælteplade magen til den, Egtvedpigens havde med i graven.

Keramiksøjlen, som er rejst ved Hovedvej 11 ved indkørslen til Hurup, har givet megen omtale.

En bog om Hanstholm-fæstningen blev 29. maj præsenteret i museet på fyret. Bogen er blevet til på initiativ af tandlæge Bent Bågø Anthonisen, Ringkøbing, og udgivet af Bollerups Boghandels Forlag. Der er bl. a. bidrag af tømmer Erik Tofte-Nielsen, Thisted og lærer Hans Hansen, Hanstholm.

Den 31. maj var der chefskifte på Thisted Dagblad. Den 67-årige Chr. P. Fogtmann trak sig tilbage og blev afløst af den 34-årige chefredaktør Hans Peter Kragh.



Urmager Holger Poulsen, Koldby, var med til at bygge Jens Olsens verdensur.



## JUNI

Instruktøren Erik Balling, der er kendt fra »Matador«, håber at få mulighed for at filmatisere Jacob Paludans roman »Jørgen Stein«, der til dels foregår i Thisted.

Hanstholm Havn kan besejles hele året rundt, viser en statistik, udarbejdet af havnemester Chr. Christiansen på baggrund af kritiske bemærkninger fra det konservative folketingsmedlem Kent Kirk. Havnekontoret foretager målinger hver 4. time.

Direktør Jørgen Bornerup fra Chr. Sørensens Tømmerhandel A/S blev 6. juni udnævnt til svensk konsul i Thisted.

Urmager Holger Poulsen, Koldby, der 9. juni fyldte 50, var med til at bygge Jens Olsens verdensur, der er opstillet på Københavns Rådhus. Et af tandhjulene i værket vil i følge beregningerne være 33.000 år om en omgang!

Øjenoverlægerne A. Wille-Jørgensen og Preben Kristensen, Thisted, har besluttet at holde op som overlæger på Thisted Sygehus. For fremtiden vil de kun drive praksis.

Amtsrådsmedlem Jonna Hestbech, Elsted, døde pludseligt 15. juni. Hun blev ramt af hjertestop i Herning, hvor hun deltog i et møde som formand for Viborg Amtsråds sygehusudvalg. Jonna Hestbech blev 49 år. Hun havde været amtsrådsmedlem siden 1970.

Hanstholm Havn er baggrunden for, at der er kommet gang i industrialiseringen i Thisted, siger civilingeniør Aage Jensen, der har været rådgivende ingeniør i Thisted i 40 år.

## JULI

Et J. P. Jacobsen-spil »Peter – en digter fra Thy« opførtes i haven ved Doverodde Købmandshandel. J. P. Jacobsen opholdt sig i sin barndom jævnligt hos en familie i Doverodde. Knud E. Pedersen, Boddum, har forfattet stykket, og lærer i Harring, Allan Holm Hansen, har været instruktør.

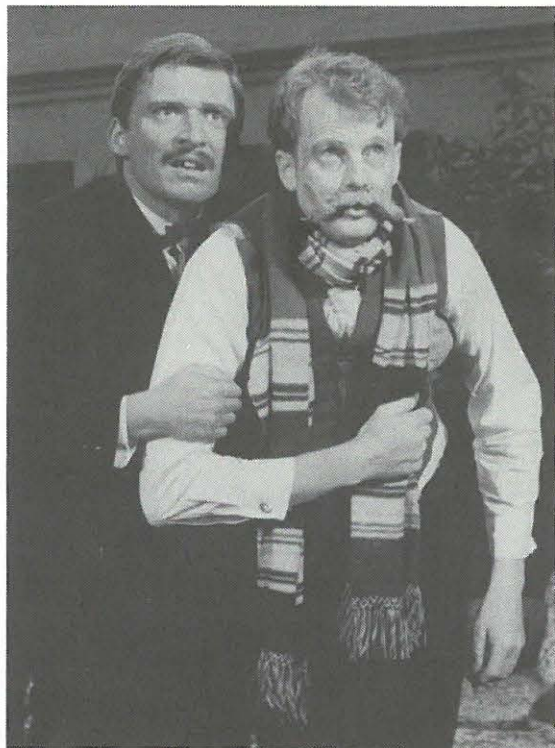
Thisted-Garden er vendt hjem i god behold efter en tur til Italien og Jugoslavien. Helen Conway-Blake fortæller, at garden trods mange besværligheder kom til at spille på Markedspladsen i Venezia. På programmet var blandt andet den norske grand-prix-vindermelodi.

I Odde Sund Nord rejses 20 møller. Det aktieselskab, der står bag mølleparken, regner med en samlet anlægsudgift på 12 millioner.

Viborg Amtsråd fik mandag den 8. juli et nyt medlem. Direktør Viggo Poulsen, Thisted, afløste Jonna Hestbech.

Verner Schytte og Carlo Hundahl Jensen var blandt de medvirkende, da Danmarks Radio var ved Gadekæret – uden vand – i Sennels. Danmarks Radio tog videre til Øsløs, hvor skuespilleren Carl Nielsen og revyskuespillere fra Hurup var ved »Stines Dam«.

Thisted Dagblads tidligere redaktør i Hanstholm, Knud Erik Nielsen, Holstebro, mindedes



Amatører opførte i Doverodde »Peter – en digter fra Thy«. Billedet er fra en scene med J. P. Jacobsen og hans bror William.



ved sit 40 års jubilæum valgnatten i Hanstholm 10. januar 1975. Efter en lang dags arbejde måtte han til havnen, hvor et polsk skib forliste. 10 omkom, 17 blev reddet.

Den 87 årige Martinus Svendsen på plejehjemmet i Frøstrup har skænket sit hus i Febbersted til Hanstholm-afdelingen af Røde Kors. Gaven har en værdi af godt 200.000 kr.

Fysioterapeut Anny Hornstrup fra Todbøl arbejder for tiden i en Røde Kors-afdeling i Beirut. Sammen med en sygeplejerske fra Svendborg hjælper hun civile ofre for borgerkrigen.

Den 48-årige disponent Ivar Nielsen, Fjerritslev, var blandt fem dræbte, da en bus fra Purkær Rejser i Aalborg forulykkede ved Kassel 14. juli.

Mette Stampe Langballe, Thisted, har besluttet at slå sig ned som læge i Israel, efter at hun er

blevet gift med en israeler, Itti Cohen, som hun mødte i 1976 i en kibbutz i Israel.

Nordthy Brugsforening stopper efter at have eksisteret i 93 år. Begrundelsen er, at det ikke er muligt at få en uddeler. Det skønnes, at der bliver en halv million til medlemmerne.

To hopper, tilhørende Henry Møller Nielsen, Hjørdemål, er udpeget som landets bedste inden for Dansk Varmblod. Det er »Mademoiselle« og »Madame Michelle« – mor og datter.

Den 19-årige Annette Jørgensen vandt Danmarksmesterskab i 200 meter butterfly, og den 20-årige Bjarne Kragh vandt en anden plads.

Pastor Leif Kallesen, Thisted, er fra 1. august ansat som sognepræst ved Hedeager Kirke i Herning. Han har i 5 år været residerende kapellan i Thisted.

Kirurgen, overlæge C. J. Carlsen, trækker sig



Ambassaderåd Ilan Baruch hædrede fru Dagmar Lustrup for den indsats, hun gjorde for jødebørn. Til højre formanden for Nordjyske Venner af Israel. Jes Reimer Pedersen, Halvrimmen.



tilbage fra 1. august. Han har været i Thisted i godt 26 år. Han kom fra en stilling som 1. reservekirurg på Sundby Hospital 1. maj 1959.

## AUGUST

Fabrikant Svend Pedersen, Jany i Frøstrup, kunne på sin 50 års dag 1. august se frem til en udvidelse af produktionen af betræk til biler. 100 er ansat i Frøstrup, og nu har han overtaget lokaler i Hurup, der har været benyttet af firmaet BB. Han har endvidere en afdeling i Flensborg.

Den 52-årige landbrugsråd ved den danske ambassade i Bonn, Holger Bunk Dybdahl, bliver chef for Vildtforvaltningen på Kalø, der har været udsat for kritik på grund af den økonomiske forvaltning. Holger Dybdahl er fra Sårup ved Hanstholm, broder til Aage Dybdahl.

Halbestyrer Bent Jensen, Hurup, har ret til at betegne sig som Hurups stærkeste mand efter en konkurrence i forbindelse med byfesten. Liggende på ryggen løftede han 35 kg 46 gange, i alt 1610 kg. Per Ubbesen, Sindrup, nåede 45 gange.

F. C. Frandsen døde 9. august efter en operation i Viborg. Han blev 87 år. Han kom til Thisted som landbrugskonsulent i 1934. I 1955 blev han inspektør ved Thisted offentlige Markedshal, og dette hverv varetog han til 1972. Han havde haft en lang række tillidshverv, blandt andet inden for det politiske liv.

Lærer og skolevejleder Hans J. Rohwer forlader Hurup for at blive sognepræst i Vildbjerg-Nøvling. Han var indstillet som nr. 1 blandt 15 ansøgere.

1510 deltog i H & L-bankens Nystrupløb. Den 10-årige Marie Jensen, Thisted, blev vinder. Hun gik 10 km på 46 minutter.

I en radioudsendelse berettes om to murersøner fra Thisted, Knud Eigil og Svend Aage Vestergaard, der i 1941 rejste til København og med en kapital på 8000 kr. grundlagde Brødrene Vestergaard A/S. I dag har firmaet en årsomsætning på 250 millioner.

Brugsen i Østerild kan fortsætte, da det er

lykkedes at skaffe en uddeler. Det bliver forretningens elev, den 22-årige Dorte Munkholm Jensen, der tiltræder, så snart hun har afsluttet sin uddannelse.

Onsdag den 28. august blev fru Dagmar Lustrup hædret af Israel for at have reddet 60 jødebørn under 2. verdenskrig. Ambassaderåd ved den israelske ambassade i København, Ilan Baruch, overrakte medalje og diplom til den 91-årige fru Lustrup på Thisted Sygehus.

## SEPTEMBER

Søndag den 1. september fandt jægere et ben og en arm uden hånd i Roddenbjerg Sø mellem Ørum og Flade søer i Sydthy. Under eftersøgningen den følgende dag blev fundet endnu et ben.

Torsdag den 5. september blev det markeret, at Thylands Ungdomsskole har gennemgået en udvidelse til 8 millioner kr.

Den 35-årige Agnete Odgaard Jensen, Sdr. Ydby, har forfattet en bog om »sprang«, der er en mellemtung mellem fletning og vævning, kendt fra bronzealderen. Hun blev blind for en halv snes år siden – 10 dage efter, at hun blev uddannet som beskæftigelsesvejleder. Nu vejleder hun blinde.

Under eftersøgning i Ørum Sø 6. september fandt mandskab fra Nordjyske CF-kolonne i Thisted en kvindekrop.

Et par tusinde thyboer var sammen med dronning Ingrid søndag den 8. september. Prinsens Livregiments orkester spillede som indledning til festligheder i forbindelse med afsløringen af en buste af kong Frederik IX. Busten er udført af billedhuggeren Knud Nellesen, der overværede højtideligheden i Kongelunden. Borgmester Svend Thorup talte for dronning Ingrid, der foretog afsløringen.

Svømmedykkere tog onsdag den 11. september fat på at søge i Hanstholm Havn efter dele af et kvindeligt. I forbindelse med mordsagen fra Sydthy har en fisker oplyst, at han 21. august så en mand, der kørte i en tysk bil, smide noget i havnen.





Thisted Friluftsteater søndag den 8. september. Ved siden af dronning Ingrid borgmester Svend Thorup. Bag ham til højre chefredaktør Hans Peter Kragh og frue. Yderst til højre landinspektør Poul Boe, der havde gjort en stor indsats for, at arrangementet kunne komme til at klappe godt.



Omkring hundrede deltog torsdag den 12. september i et møde som »Thylands Radio« havde indbudt til. Formanden for initiativudvalget, Erik A. Lauridsen, redegjorde for planerne om en nærradio, der skal kunne dække Thisted, Hanstholm og Sydthy kommuner. Erik Nordahl Svendsen fra Danmarks Radio redegjorde for mulighederne på baggrund af erfaringer fra de forsøg, der er i gang.

Søndag den 15. september blev ved Roddenbjerg Sø fundet endnu en arm uden hånd.

To kriminalbetjente er taget til Vest-Berlin for at foretage afhøringer i forbindelse med mordsagen fra Sydthy. Politiet søger ejeren af en bil, som

fiskere i Hanstholm tog nummeret på, da føreren smed noget i vandet.

Mejeriet Kaphøj i Frøstrup, som indstillede driften for to år siden, er omdannet til kunstcenter og tandlægeklinik. Det er overtaget af tandlæge Eva Alsbjerg og hendes mand, el-installatør Knud Aage Jørgensen.

To kriminalfolk er vendt hjem fra Berlin uden at have fundet frem til den person, der har dræbt en kvinde, parteret hende og smidt legemsdele i søer i Sydthy. Kriminalfolkernes udbytte af turen karakteriseres således: Nogle muligheder kan udelukkes. Mordet er stadig en gåde.



Falck, mandskab fra Nordjyske CF-kolonne i Thisted, hjemmевærnsfolk og politi deltog i eftersøgningen i Roddenbjerg Sø. I baggrunden Vestervig Kirke.

## Gamle billeder...

som kan have interesse for Jul i Thy, modtages gerne til reproduktion. De får billederne tilbage, medmindre De skulle være interesseret i, at vi viderebringer dem til opbevaring i et af de lokalhistoriske arkiver.

Med venlig hilsen  
Jørgen Miltersen, Thisted Dagblad,  
tlf. (07) 92 33 22

## Gamle julebøger

købes af forlaget — alle årgange har interesse.

Henvendelse til:  
Erik Lauridsen, tlf. (07) 92 01 75

## HUSK...

Håndklæder - Sengesæt - Sengetæpper -  
Plaids - Dynner - finder De i et smukt udvalg  
midt i Gå-gaden hos:

*Gardin*  
**EKSPERTEN**  
ERIK SCHARLING

Gågaden . Telefon (07) 92 09 77\*  
Stedet, hvor man køber gardiner

**FLYV**  
TIL KØBENHAVN MED  
**DANAIR**

Køb billetter hos:  
**Sextus Bjerres Eftf.**  
STATSAUT SKIBSMÆGLER LIVERSEN  
7700 Thisted  
aut. indenrigsagent - Tlf. (07) 92 30 33

# Kapitalpension

Når De vil beholde  
en god levestandard den dag  
De bliver pensioneret



**DEN DANSKE BANK**



**Snak nyt tøj med Dress-partner**



**(07) 92 04 99 – 92 44 56**



**FORSIKRINGSSKABET**  
**»THISTED AMT«**

J. P. Jacobsens Plads 4 . 7700 Thisted

Tlf. (07) 92 10 55

**MALLES**  
**Støvsugere**   
SNEDSTED. Telf. 934082

**MALLES**  
**Symaskiner**   
SNEDSTED. Telf. 934082

**MALLES**  
**Barnevogne**   
SNEDSTED. Telf. 934082



- byens  
spændende

... tøjbutik



**SHELL**  
**OLIEFYR**  
**SERVICE**

PRØV OS!

**SHELL Center Thisted**

Havnen 37  
7700 Thisted

**92 20 33**

*Alt i konfektur*  
*- gaveæsker til alle formål*

**ELITE**

J. Kristensen . Vestergade 22  
Thisted . Tlf. 92 14 74

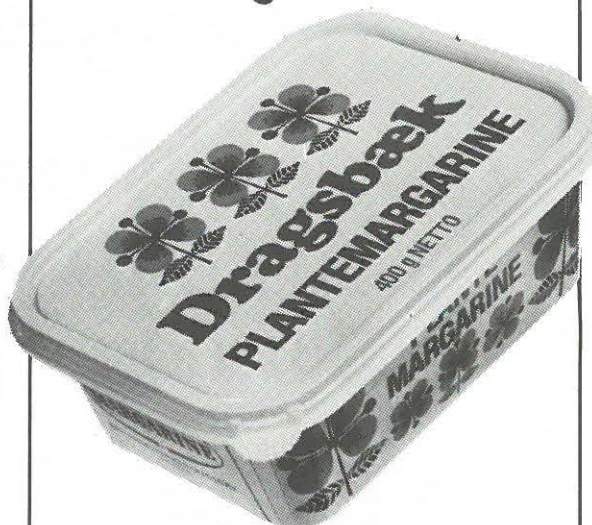


*Hurtig og nænsom transport af gods...*

**I/S Thisted Lastbilcentral**

Havnen . Tlf. 92 11 70

- frisk og fin



**DRAGSBÆK**  
**MARGARINEFABRIK**  
Tlf. 92 27 44



# brille- huset

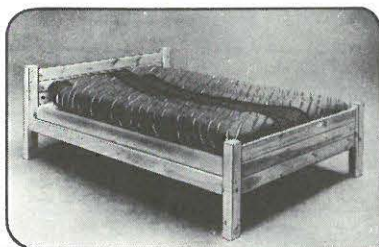
• VESTERGADE 7 •  
THISTED 6070 92 04 37

Køb julegaver i

# monopol

Frederiksgade . Thisted

*Også i år skal julegaverne være fornuftige*  
Prøv at give møbler - de glæder også i tiden fremover



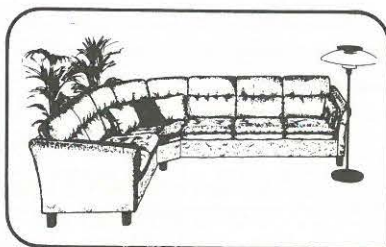
*Mange modeller i senge  
enkelt, trekant og dobbelt*

*Alle typer i madrasser  
Små og store tæpper*



*Lænestole  
høje og lave*

*Masser af småmøbler*



*Hjørnesofaer  
stof og læder*

*Dagligstuer - alle priser*

Kom ind og se hvad vi har

Se udvalget i

## TÆPPEHUSET

**idÉ Frøkjær MØBLER**  
KNUDSEN JERNBANEGADE 7700 THISTED

Husk, gælder det køb eller orientering angående radio — fjernsyn — video m.m. — så er De altid velkommen hos:



## Arne Svendsen

GÅ-GADEN . SERVICEAFD. TILSTEDVEJ . TLF. 92 00 77  
HURUP AFD. . BREDDGADE 141 . TLF. 96 23 03

## rigtige sko til hele familien!

**skokøb JUUL SKO**

## ALT

i glarmesterarbejde, samt indramning af billeder og broderier udføres.

**GLARMESTER**

**Anton Odgaard**

Idylvej 2, Thisted, tlf. 92 19 17

## BENDIXEN

GULD - SØLV - URE - BRILLER  
LILLETORV 1 - 7700 THISTED  
TELF. (07) 92 02 31

Give gaver



- gå til Guldsmed...

**Egon Pedersen**

St. Torv - Thisted

## GØL PØLSER

**POUL H. LADEFOGED**

FEDEVARER EN GROS

*Ost - Sild - Pålæg - Salater*

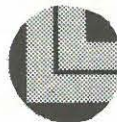
Åbakkevej 6

Tlf. (07) 92 14 58 - 92 17 33

Privat: Markvænget 10 A - (07) 92 57 76

## LM Electric ApS

Storegade 23 . Thisted . Tlf. (07) 92 62 22



## Hans Olsen og Søn's Eftf. ApS

Industrivej . Thisted . Tlf. 92 03 00

Åben 9-17.30 Lørdag 9-12

VVS

specialbutikken

med

installationservice

# Calles Conditori

CARL EJNAR JACOBSEN

Storegade 8

Telefon (07) 92 01 60





## Bogbinderiet, der søger at følge med tiden

Industrivej  
7700 Thisted . Telefon (07) 92 12 44

**Glædelig jul  
og  
godt nytår**

**Thisted Arbejderforening**

**BRUGSEN**

*i centrum*

**Besøg vor Super-slagter  
— det betaler sig**



# JENSEN & LANGBALLE

STORE TORV . TLF. 92 33 44

Den  
lokale  
Frøhandel

Thisted Frø  
Thorstedvej 88  
Tlf. 92 25 66

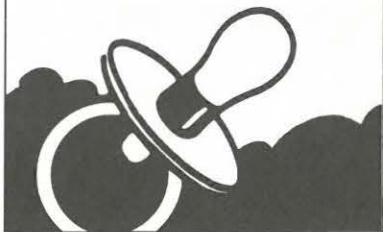


Bøger af enhver art og til  
ethvert formål

**BALLEBY'S BOGHANDEL**

v/ NIELS ERIKSEN  
STORE TORV 5 . TLF. (07) 92 00 90  
7700 THISTED

Vi gør det legende let at hjælpe børnene



økonomisk. Og Dem med at få mindre ondt i skatten.



Service garanti for aktiv rådgivning.

Service garanti er ingen narresut. Vore medarbejdere har en medfødt evne til at barsle med go'e ideer, når det gælder børns økonomiske tarv. Og at stå fagligt fadder til færre skattesmerter for Dem.

Jo mere vi kender hinanden, desto bedre kan vi gi' Dem råd. Derfor samler flere og flere familiens penge-sager hos os. Det gi'r en skat af værdifulde muligheder.

En børneopsparing er altid kærkommen. Den er skattefri og højt forentet. Også hvis selvangivelsens fradrag er brugt, er ordningen fordelagtig.

Og fordelene vokser med årene.

Sparekassen  
**THY**



Service Sparekassen  
Få råd som aldrig før.

Der er 182 tøjeksperter i Danmark  
— i Thisted er det

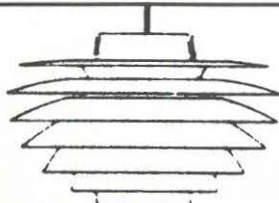
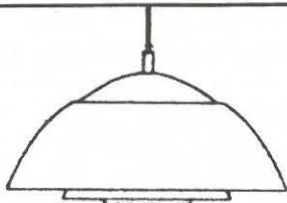
**tøj** ENSPERTEN **Engelsk**

THISTED - HANSTHOLM

**Erik F. Nielsens Eftf.**  
Erik L. Wadmann  
**Centrum for Ure og Optik**

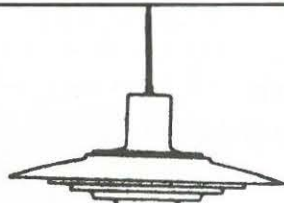


Store Torv  
Tlf. 92 10 32



**Aps Brdr. W Hansen**  
THISTED **ELKØB** CENTER

VESTERGADE 84 · TLF. 92 27 00 · THISTED





# Deres håndværker

Alle former for

## REPARATIONER

i tømrer- og snedkerarbejde

# Hermans Snedkeri

Nr. Allé . Thisted . Tlf. 92 12 04



## Hellesens

Os med Ecco-sko og -støvler

*Kjeldgaard*  
SKO

*Byens mest moderne*

## BILVASKEMASKINE



Trafik Center  
Tove og Jørn Kristensen  
Aalborgvej 12  
Havnen  
7700 Thisted  
Tlf. (07) 92 29 77

TEXACO

# KJÆR

HURUP . TLF. 95 17 33

THISTED . TLF. 92 05 36

HERRETØJ

SPORTSTØJ

BØRNETØJ

# KV

## VASK – RENS – LEJE

Udlejning af  
KITLER, SENDELINNE  
DÆKKETØJ og HÅNDKLÆDER  
til private, institutioner  
og hoteller.

En gros salg af rengøringsmidler.

52 års erfaring kommer Dem til gode

# KLIT VASK

Ringvejen 60 . 7900 Nykøbing . Tlf. (07) \*720899

## Tal livsforsikring med Alm. Brand

- og få  
**ØKONOMISIKKERHED**  
ved:

- Død
- Tab af erhvervsevne
- Pensionering

Kontakt os og få en gratis  
og uforpligtende snak om økonomisikkerhed  
i Alm. Brand.

**ALM.  
BRAND**  
AF 1792

Alm. Brand Thisted-Mors  
Jernbanegade 11, 7700 Thisted  
Telefon 07 - 92 44 55



**S.C.O.**  
*Original Solio*

**REPARATIONER UDFØRES  
KØB**

**HOS FAGMANDEN  
EGON HANSEN**

Østergade 3 . Telefon 92 15 89

Ring efter en  
**Gardinbus**

Se gratis ca. 600 lange gardinlængder  
hjemme i Deres egne stuer



Telefon **bolig - tekstil** 92 24 44

*- det er os med gardinbusserne!*



**SAAB ANDERS JEPSEN**

**SEAT**

Aalborgvej 71 - Thisted

Telf. 92 66 55 - Priv. 92 07 51

**POLONEZ**

**Yugo**

**POLDA**

# Thinggård Lavpris

Refsvej 28 . Telefon **92 22 18**

— *glædelig jul!*

 **synoptik**

Store Torv 7 . Thisted  
Telefon **92 44 61**

## Havnesmeden

**V. J. Andersen & Søn**  
Smede- og maskinværksted  
v/ Knud E. Andersen  
Tlf. **92 17 15**

**TOVES**   
**BLOMSTER**

Aalborgvej 68 . Telefon (07) 92 02 22 . 7700 Thisted  
Deres blomsterproblem — vort speciale!

ALT i

dekorationer  
kranse  
brudebuketter  
gaveartikler



## Thisted Materialhandel

v/ Kaj Knudsgaard

Telefon 92 00 52



MATERIALISTEN

# THISTED

# STORKØB

super  
discount  
butik

LAVPRIS HVER DAG  
KASTET 39 - THISTED - TLF. 92 66 00

*Julegaver*

Smukke ting  
i stort udvalg finder De  
hos

*Julegaver*

## Brix Andersen, guldsmed

Gågaden . Telefon (07) 92 10 02

## Svenn Agerholm

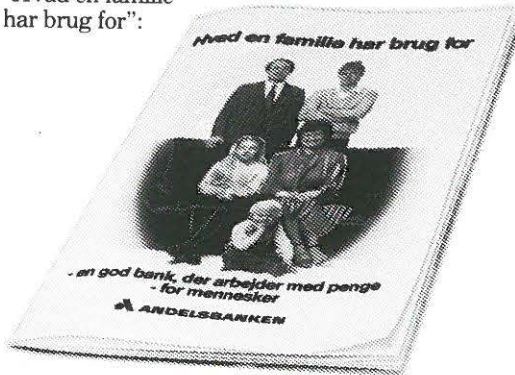
GLAS · PORCELÆN · KØKKENUDSTYR  
STOREGADE 7 · THISTED · TLF. 07-92 02 57





## Økonomitilbud i familiestørrelse

Kom og hent  
den nye brochure  
"Hvad en familie  
har brug for":



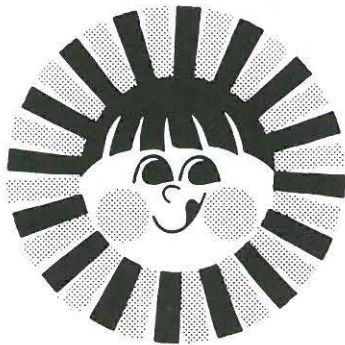
**ANDELSBANKEN**  
Vi arbejder med penge - for mennesker

## Deres tæppe garant dækker alle behov

- Garant's  
udvalg er  
bare  
stærke  
varer!

**Deres tæppe garant** **smed'tæpper**  
gardiner

Industrivej 61, 7700 Thisted, telf. (07) 92 13 88  
Havnen 1, 7900 Nykøbing Mors, telf. (07) 72 43 13



**Polar**  
**is** *Hürra for det danske*

## KVALITETSTRYKSAGER

Bogtryk

Offset

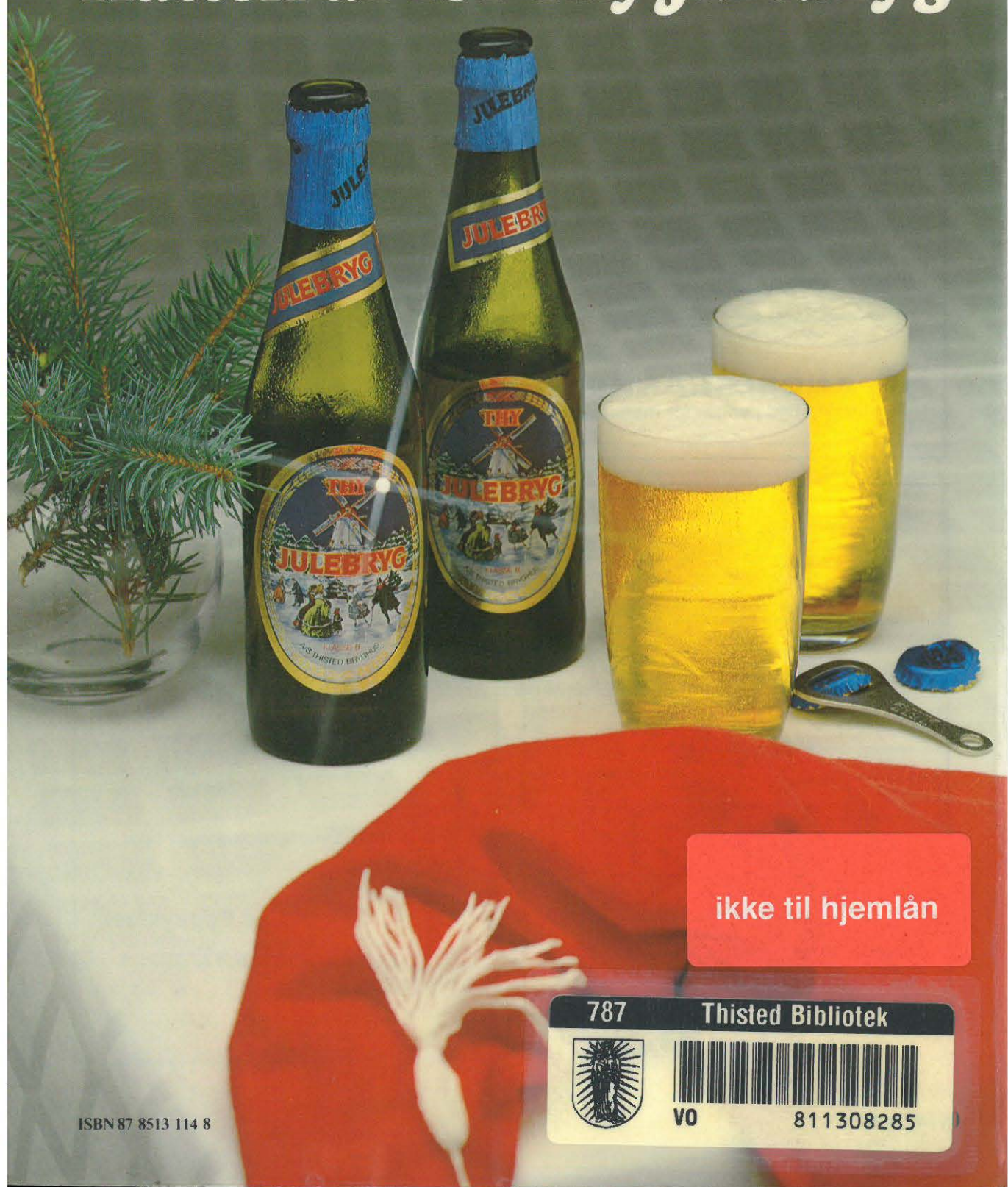
lokal

46.4 Jul i Thy  
Thy

ex. | 1985




# Hatten af for Thy Julebryg



ikke til hjemlån

ISBN 87 8513 114 8

787 Thisted Bibliotek



VO 811308285